

Bruxelles, 8. prosinca 2023.
(OR. en)

16551/23

**Međuinstitucijski predmet:
2023/0441(CNS)**

**COCON 51
VISA 243
FREMP 366
FRONT 404**

PRIJEDLOG

Od:	Glavna tajnica Europske komisije, potpisala direktorica Martine DEPREZ
Datum primitka:	7. prosinca 2023.
Za:	Thérèse BLANCHET, glavna tajnica Vijeća Europske unije
Br. dok. Kom.:	COM(2023) 930 final
Predmet:	Prijedlog DIREKTIVE VIJEĆA o izmjeni Direktive (EU) 2015/637 o mjerama koordinacije i suradnje za olakšavanje pružanja konzularne zaštite građanima Unije bez predstavnništva u trećim zemljama i Direktive (EU) 2019/997 o uspostavljanju privremene putne isprave EU-a

Za delegacije se u prilogu nalazi dokument COM(2023) 930 final.

Priloženo: COM(2023) 930 final

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 6.12.2023.
COM(2023) 930 final

2023/0441 (CNS)

Prijedlog

DIREKTIVE VIJEĆA

o izmjeni Direktive (EU) 2015/637 o mjerama koordinacije i suradnje za olakšavanje pružanja konzularne zaštite građanima Unije bez predstavnništva u trećim zemljama i Direktive (EU) 2019/997 o uspostavljanju privremene putne isprave EU-a

{SEC(2023) 930 final} - {SWD(2023) 940 final} - {SWD(2023) 941 final} -
{SWD(2023) 942 final}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Građani Unije koji putuju u treću zemlju u kojoj država članica čiji su državljani nema predstavništvo u obliku veleposlanstva ili konzulata ili koji žive u takvoj trećoj zemlji imaju pravo na zaštitu od strane diplomatskih i konzularnih tijela bilo koje druge države članice pod istim uvjetima kao i državljani te države članice. To pravo građana Unije, uspostavljeno Ugovorom iz Maastrichta, utvrđeno je u članku 20. stavku 2. točki (c) i članku 23. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) te članku 46. Povelje Europske unije o temeljnim pravima („Povelja”).

To je pravo vanjska dimenzija građanstva Unije, jedna od praktičnih prednosti statusa građanina Unije i konkretan primjer europske solidarnosti. Njime se pruža zaštita građanima Unije kojima zatreba pomoć u trećoj zemlji u kojoj država članica čiji su državljani nema predstavništvo, na primjer, zbog nesreće, teške bolesti, gubitka putnih isprava ili ako su žrtve kaznenog djela.

Vijeće je 20. travnja 2015. donijelo Direktivu (EU) 2015/637 o mjerama koordinacije i suradnje za olakšavanje pružanja konzularne zaštite građanima Unije bez predstavništva u trećim zemljama¹, kojom je zamijenjen međuvladin okvir kojim je prethodno bila uređena konzularna zaštita². Države članice morale su u roku od tri godine, odnosno do svibnja 2018., prenijeti Direktivu u nacionalno zakonodavstvo³.

U programu rada Komisije za 2021.⁴ najavljena je revizija pravila Unije o konzularnoj zaštiti kako bi se poboljšali pripravnost i sposobnost Unije i država članica za zaštitu građana EU-a i potporu građanima EU-a u kriznim vremenima. Ta bi revizija uključivala jačanje potporne uloge Unije i iskorištavanje jedinstvene mreže delegacija Unije na najbolji način.

Osim toga, Komisija se u Komunikaciji o daljnjim mjerama nakon Konferencije o budućnosti Europe obvezala da će razmotriti nova područja djelovanja, primjerice „učiniti europsko građanstvo opipljivijim za građane, među ostalim jačanjem prava povezanih s njime i pružanjem pouzdanih i lako dostupnih informacija o njemu”⁵.

U Strateškom kompasu za sigurnost i obranu – za Europsku uniju koja štiti svoje građane, vrijednosti i interese te doprinosi međunarodnom miru i sigurnosti, koji je Vijeće donijelo u ožujku 2022.⁶, najavljeno je sljedeće: „[p]reispitat ćemo i ojačati mehanizme [Europske službe za vanjsko djelovanje (ESVD)] za odgovor na krizu, svoju konzularnu potporu i

1 Direktiva Vijeća (EU) 2015/637 od 20. travnja 2015. o mjerama koordinacije i suradnje za olakšavanje pružanja konzularne zaštite građanima Unije bez predstavništva u trećim zemljama te o stavljanju izvan snage Odluke 95/553/EZ (SL L 106, 24.4.2015., str. 1., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/637/oj>).

2 Odluka 95/553/EZ predstavnika vlada država članica koji su se sastali u okviru Vijeća od 19. prosinca 1995. o zaštiti građana Europske unije od strane diplomatskih i konzularnih predstavništava (SL L 314, 28.12.1995., str. 73., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1995/553/oj>).

3 Članak 17. stavak 1. Direktive.

4 [COM\(2020\) 690 final](#).

5 Izvješće Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija: Konferencija o budućnosti Europe – Provođenje vizije u djelo ([COM\(2022\) 404 final i prilog](#)).

6 [ST 7371/22](#).

sigurnost na terenu kako bismo bolje pomogli državama članicama u njihovim nastojanjima da zaštite i spase svoje građane u inozemstvu te kako bismo pružali potporu delegacijama EU-a kad trebaju evakuirati osoblje.”⁷

Kako je navedeno u izvješću Komisije od 2. rujna 2022. o provedbi i primjeni Direktive Vijeća (EU) 2015/637⁸, učestalost i razmjer kriza koje rezultiraju zahtjevima za konzularnu zaštitu sve su veći. Pandemija bolesti COVID-19 (dosad neviđenih razmjera i složenosti), kriza u Afganistanu, agresivni rat Rusije protiv Ukrajine, sukob u Sudanu, repatrijacije iz Izraela i Gaze te druge slične krize omogućile su utvrđivanje nedostataka i promišljanje o tome kako ojačati pravo građana Unije na konzularnu zaštitu.

S obzirom na prethodno navedeno Komisija predlaže da se Direktiva (EU) 2015/637 izmijeni kako bi se poboljšale i ojačale mjere koordinacije i suradnje potrebne za olakšavanje konzularne zaštite građana Unije.

Kako bi se povećala pravna sigurnost za konzularna tijela i građane, Komisija predlaže da se pojasni kad se smatra da je građanin Unije „bez predstavništva” i da stoga ima pravo na konzularnu zaštitu konzularnih tijela drugih država članica. Izmjenama Direktive (EU) 2015/637 trebalo bi se osigurati pojednostavnjenje suradnje među konzularnim tijelima, uz potporu delegacija Unije.

Kako bi se na najbolji način iskoristila mreža delegacija Unije, posebice u trećim zemljama u kojima je prisutan mali broj država članica, Komisija smatra da bi se njihove zadaće trebale pojasniti i da bi se njihova potporna uloga trebala ojačati, posebice u području pripravnosti za krizne situacije i odgovor na njih. U vezi s tim, prijedlogom se predviđa sastavljanje takozvanih zajedničkih konzularnih planova za slučaj nužde (poznati i kao „zajednički okviri EU-a za konzularnu pripravnost za krizne situacije”) za sve treće zemlje kako bi se olakšao odgovor na sve moguće buduće konzularne krize. Osim toga, prijedlogom se predviđa pravna osnova za moguće raspoređivanje takozvanih zajedničkih konzularnih skupina, odnosno dobrovoljnih multidisciplinarnih skupina koje se sastoje od konzularnih stručnjaka iz država članica i institucija Unije, kako bi se za vrijeme kriza pružila potpora lokalnim konzularnim službama država članica koje potencijalno imaju mali broj zaposlenika⁹.

Komisija predlaže i da se poboljšaju protok informacija među državama članicama i institucijama Unije te informacije koje se dostavljaju građanima Unije kako bi im se omogućilo da donose više utemeljene odluke o putovanju.

Naposljetku, Komisija predlaže da se pojednostave odredbe o financijskim naknadama troškova koji proizlaze iz pružanja konzularne zaštite. U budućnosti bi države članice trebale imati pravo zatražiti naknadu izravno od predmetnog građanina kako bi se izbjegli dugotrajni birokratski postupci. Osim toga, i delegacije Unije trebale bi imati pravo na financijsku naknadu ako podupiru pružanje konzularne zaštite građanima bez predstavništva. Ti bi se novi

7 Na temelju tog u srpnju 2022. osnovan je Centar za odgovor na krizne situacije ESVD-a kao stalni kapacitet ESVD-a za odgovor na krizne situacije, koji je povezan sa svim jedinicama za krizne situacije institucija Unije, država članica i partnera.

8 Izvješće Komisije Europskom parlamentu i Vijeću o provedbi i primjeni Direktive Vijeća (EU) 2015/637 od 20. travnja 2015. o mjerama koordinacije i suradnje za olakšavanje pružanja konzularne zaštite građanima Unije bez predstavništva u trećim zemljama te o stavljanju izvan snage Odluke 95/553/EZ ([COM\(2022\) 437 final](#)).

9 Vidjeti i dokument Zajedničkog predsjedništva i ESVD-a o zajedničkim konzularnim skupinama ([ST 13619/20](#)).

financijski postupci trebali primjenjivati i u kontekstu Direktive (EU) 2019/997¹⁰, kojom se utvrđuju pravila o uvjetima i postupku za izdavanje privremene putne isprave EU-a („PPI EU-a”) za građane bez predstavnništva u trećim zemljama i jedinstveni format te isprave.

Zahvaljujući poboljšanju konzularne zaštite građana Unije u inozemstvu jačanjem solidarnosti Unije i suradnje u tom području građani Unije i dalje će moći ostvarivati korist od tog temeljnog prava u skladu s najvišim standardima, posebice za vrijeme kriza.

- **Dosljednost s postojećim odredbama politike u tom području**

U članku 9. točki (f) Direktive (EU) 2015/637 izričito se upućuje na izdavanje privremenih putnih isprava. Ovim prijedlogom osigurava se da Direktiva (EU) 2015/637 i posebna pravila primjenjiva na PPI EU-a predviđen Direktivom (EU) 2019/997 budu usklađena.

Ovim prijedlogom osigurava se i dosljednost s Odlukom Vijeća 2010/427/EU¹¹, kojom se utvrđuje mandat delegacija Unije. U skladu s člankom 5. stavkom 10. te odluke delegacije Unije u skladu s trećim stavkom članka 35. Ugovora o Europskoj uniji i na zahtjev država članica podupiru države članice u njihovim diplomatskim odnosima i u njihovoj ulozi pružanja konzularne zaštite građanima Unije u trećim zemljama na troškovno neutralnoj osnovi.

Direktiva (EU) 2015/637 sadržava upućivanja na Mehanizam Unije za civilnu zaštitu¹², koji se upotrebljava za pružanje potpore civilne zaštite konzularnoj pomoći. Prijedlogom se osigurava potpuna usklađenost Direktive (EU) 2015/637 i propisa o Mehanizmu Unije za civilnu zaštitu, među ostalim na temelju iskustva stečenog za vrijeme pandemije bolesti COVID-19 i hitne konzularne situacije u Afganistanu 2021.

Kako bi osigurala provedbu prava na konzularnu zaštitu u praksi, Unija i dalje pregovara o uključivanju takozvanih klauzula o konzularnoj zaštiti u međunarodne sporazume kako bi ukinula obvezu, predviđenu člankom 8. Bečke konvencije o konzularnim odnosima iz 1963.¹³, da države članice s predstavnštvom obavijeste treću zemlju u kojoj se građanin Unije bez predstavnštva nalazi o pružanju konzularne zaštite.

- **Dosljednost u odnosu na druge politike Unije**

Ovaj prijedlog u skladu je s politikama povezanim s civilnom zaštitom i odgovorom na krizne situacije.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

- **Pravna osnova**

Predloženom direktivom izmijenila bi se Direktiva (EU) 2015/637. Stoga ona ima istu pravnu osnovu kao i ta direktiva, tj. članak 23. UFEU-a. U skladu s drugim stavkom tog članka Vijeće, odlučujući u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom i nakon savjetovanja s

10 Direktiva Vijeća (EU) 2019/997 od 18. lipnja 2019. o uspostavljanju privremene putne isprave EU-a i stavljanju izvan snage Odluke 96/409/ZVSP (SL L 163, 20.6.2019., str. 1., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/997/oj>).

11 Odluka Vijeća 2010/427/EU od 26. srpnja 2010. o utvrđivanju ustroja i rada Europske službe za vanjsko djelovanje (SL L 201, 3.8.2010., str. 30., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2010/427/oj>).

12 Odluka br. 1313/2013/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o Mehanizmu Unije za civilnu zaštitu (SL L 347, 20.12.2013., str. 924., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2013/1313/oj>).

13 Dostupno na: https://legal.un.org/ilc/texts/instruments/english/conventions/9_2_1963.pdf.

Europskim parlamentom, može donijeti direktive o utvrđivanju mjera za koordiniranje i suradnju potrebnih da se olakša konzularna zaštita građana Unije bez predstavništva. Ta se odredba primjenjuje na sve države članice.

Izmjenama u ovom prijedlogu nastoje se poboljšati mjere potrebne da se olakša pružanje konzularne zaštite građanima bez predstavništva predviđene Direktivom (EU) 2015/637.

- **Supsidijarnost**

Konzularna zaštita za građane bez predstavništva po definiciji uključuje prekogranični element s obzirom na njezinu prirodu kao pravo građanstva Unije koje se ostvaruje preko tijela država članica koje nisu države državljanstva građanina.

Ciljevi ovog prijedloga, odnosno bolje ostvarenje prava utvrđenog u članku 20. stavku 2. točki (c) UFEU-a za građane bez predstavništva, države članice ne mogu djelotvorno riješiti pojedinačnim djelovanjem, jer su za to potrebne izmjene određenih odredbi Direktive (EU) 2015/637. Stoga je potrebno djelovanje na razini Unije.

Izostanak djelovanja na razini Unije doveo bi do izostanka prilagodbe pravila iz Direktive (EU) 2015/637 kako bi se uklonili nedostaci koji su utvrđeni u njihovoj primjeni. Osim toga, u pravilima se ne bi uzimalo u obzir iskustvo stečeno za vrijeme nedavnih konzularnih kriza. Stoga građani Unije ne bi mogli iskoristavati svoje pravo na konzularnu zaštitu do razine koja bi bila moguća zahvaljujući djelovanju na razini Unije.

- **Proporcionalnost**

Ciljevi ovog prijedloga mogu se postići izmjenama određenih odredbi Direktive (EU) 2015/637.

Prijedlog ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja jer se njime ne izmjenjuju iz temelja postojeća pravila i postupci iz Direktive (EU) 2015/637. Konkretnije, njime se ne predlaže uvođenje dodatnih postupaka, nego se teži pojednostavnjenju onih postojećih kako bi se smanjilo administrativno opterećenje za države članice i olakšalo pružanje konzularne zaštite. Na primjer, prijedlog bi omogućio državama članicama koje pružaju pomoć da na nediskriminirajući način naplaćuju troškove izravno građanima bez predstavništva umjesto da traže naknadu od države članice državljanstva građanina.

Dodatna obrazloženja proporcionalnosti različitih opcija politike, među ostalim opcija politike koje se ne zadržavaju, dostupna su u procjeni učinka priloženoj ovom prijedlogu¹⁴.

- **Odabir instrumenta**

Predloženi instrument je direktiva u skladu s drugim stavkom članka 23. UFEU-a.

3. **REZULTATI *EX POST* EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENA UČINKA**

- **Savjetovanja s dionicima**

Ovim prijedlogom uzimaju se u obzir rasprave Radne skupine za konzularne poslove Vijeća, posebice razmjene mišljenja o dodatnom olakšavanju ostvarivanja prava građana Unije na

14 SWD(2023) 941 final.

konzularnu zaštitu u trećim zemljama koja se održala nakon donošenja izvješća Komisije o provedbi i primjeni Direktive (EU) 2015/637¹⁵. Nakon tih rasprava predsjedništvo Vijeća smatralo je da je potrebno revidirati Direktivu, posebice na temelju iskustva stečenog za vrijeme konzularnih kriza prethodnih godina.

Namjenski upitnik za tijela država članica upotrijebljen je kako bi se prikupili kvantitativni podaci o nacionalnom zakonodavstvu i postupcima država članica, njihovim konzularnim mrežama i resursima, konzularnoj zaštiti koju pružaju te njihovim putovanjima i komunikacijskih kanalima. Osim toga, od tijela država članica tražilo se i da dostave kvalitativne povratne informacije o primjeni Direktive (EU) 2015/637, mogućim opcijama politike i poukama stečenim iz konzularnog odgovora na pandemiju bolesti COVID-19.

Internetska anketa za delegacije Unije upotrijebljena je kako bi se dobili njihova procjena trenutačne situacije (među ostalim za vrijeme kriza, kao što je tijekom izbijanja bolesti COVID-19), mišljenja o funkcioniranju Direktive (EU) 2015/637 i mišljenja o dostupnim opcijama politike.

Tijekom 2021. provedeni su detaljni intervjui s delegacijama Unije, predstavništvima država članica i turističkim/iseljeničkim organizacijama u pet odabраних trećih zemalja¹⁶, kao i s dužnosnicima iz tijela Unije koja imaju potpurnu ulogu u području konzularne zaštite.

Više informacija o zaprimljenim povratnim informacijama dostupno je u procjeni učinka priloženoj ovom prijedlogu.

- **Prikupljanje i primjena stručnog znanja**

Komisija je provela Flash Eurobarometer 485: Građanstvo i demokracija EU-a¹⁷ o nizu pitanja povezanih s građanstvom i demokracijom Unije, za što je u državama članicama u veljači/ožujku 2020. Među ostalim, anketom se istraživala upoznatost građana Unije s pravima koja proizlaze iz građanstva Unije, što uključuje konzularnu zaštitu. Slična anketa provedena je 2023.¹⁸

Javno savjetovanje za Izvješće o građanstvu EU-a¹⁹ provedeno je od 9. srpnja 2020. do 1. listopada 2020. i uključivalo je pitanja o konzularnoj zaštiti. U izvješću je opisan dosad nezabilježen pothvat repatrijacije, u kojem su države članice uz potporu službi Komisije i ESVD-a od veljače do svibnja 2020. uspjele vratiti kući više od pola milijuna građana Unije pogođenih ograničenjima putovanja zbog bolesti COVID-19 u raznim dijelovima svijeta. U izvješću se procjenjuje da je 2020. godine 76 % građana Unije znalo da ima pravo zatražiti pomoć od drugih država članica ako njihova država nema veleposlanstvo ili konzulat u trećoj zemlji.

Osim toga, Komisija je upotrijebila povratne informacije prikupljene od javnosti u sklopu postupka savjetovanja kako bi pripremila analizu procjene učinka.

15 [ST 15876/22](#).

16 Kostarika, Etiopija, Fidži, Crna Gora i Rusija.

17 [Flash Eurobarometer 485](#): Građanstvo i demokracija EU-a; veljača/ožujak 2020.

18 [Flash Eurobarometer 528](#): Građanstvo i demokracija, travanj/svibanj 2023.

19 Izvješće Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija – Izvješće o građanstvu EU-a 2020. – Jačanje položaja građana i zaštita njihovih prava ([COM\(2020\) 730 final](#)).

Naposljetku, dokazi su se prikupili i analizirali u namjenskoj studiji provedenoj u ime Komisije²⁰. Više informacija dostupno je u procjeni učinka priloženoj ovom prijedlogu.

- **Procjena učinka**

Kako je navedeno u procjeni učinka²¹, opći je cilj ove inicijative poboljšati ostvarivanje prava građana Unije na državnom području treće zemlje u kojoj država članica čiji su državljani nema svoje predstavništvo te ostvarivanje prava na zaštitu od strane diplomatskih i konzularnih tijela bilo koje druge države članice pod istim uvjetima kao i za državljane te države članice.

To bi se postiglo ostvarenjem sljedećih specifičnih ciljeva: i. povećanjem pravne sigurnosti za građane Unije u smislu područja primjene prava na konzularnu zaštitu; ii. osiguranjem jasnih uloga te mehanizama koordinacije i suradnje među državama članicama i delegacijama Unije, među ostalim za vrijeme kriza; iii. poboljšanjem dostavljanja informacija i komunikacije s građanima Unije (bez predstavništva) i iv. povećanjem učinkovitosti i primjene postupaka financijske naknade.

U okviru procjene učinka istražilo se više opcija politike za svaki specifični cilj s različitim potencijalnim mjerama za rješavanje problemâ.

Opcijama razmatranima u vezi s prvim ciljem nastoji se osigurati pojašnjenje i poboljšanje definicije „građanina bez predstavništva” kako bi se izbjegle situacije u kojima građani bez predstavništva ne mogu dobiti pomoć zbog toga što su države članice ili delegacije Unije pogrešno protumačile ili procijenile situaciju. Opcija politike 1(a) sastoji se od neobvezujućih mjera, a opcija politike 1(b) sastoji se od zakonodavnih izmjena kako bi se pojasnili definicija i osobno područje primjene Direktive (EU) 2015/637. Opcija politike 1(c) uključuje uvođenje nove „pretpostavke nedostatka predstavništva”.

U sklopu drugog specifičnog cilja u okviru procjene učinka istražile su se opcije kojima se rješavaju problemi povezani s glavnim konceptima i postupcima s pomoću kojih države članice i delegacije Unije zajednički djeluju u svrhu pružanja konzularne pomoći građanima bez predstavništva. Kad je riječ o mrežama konzularne suradnje na lokalnoj razini, opcija politike 2(a) sastoji se od neobvezujućih mjera za bolje strukturiranje različitih odgovornosti u tim mrežama. Opcijom politike 2(b) predlaže se da se uloga predsjedatelja na sastancima u okviru suradnje na lokalnoj razini dodijeli delegacijama Unije. Opcija politike 2(c) sastoji se od zakonodavnih izmjena kojima se utvrđuje dodjela jasnih zadaća različitim uključenim akterima u okviru zajedničkih konzularnih planova za slučaj nužde i preispituje koncept „vodeće države”. Njom se predlaže i da se ti planovi i takozvane zajedničke konzularne skupine uključe u Direktivu (EU) 2015/637. Opcija politike 2(d) sastoji se od pravnih izmjena kako bi se pojasnila potporna uloga delegacija Unije, prvenstveno njezinim usklađivanjem s Odlukom o ESVD-u. Opcija politike 2(e) sastoji se od pravnih izmjena kojima se delegacijama Unije dodjeljuju nove nadležnosti koje im omogućuju da pruže izravnu konzularnu zaštitu građanima bez predstavništva u nepokrivenim trećim zemljama na zahtjev građanina.

Opcijama povezanima s trećim specifičnim ciljem otklanjaju se glavni uzroci problema u komunikaciji s građanima: i. problemi s informacijama koje dostavljaju države članice i Unija

20 [Popratna studija za procjenu učinka](#) i njezini [prilozi](#).

21 SWD(2023) 941 final.

i ii. nedostatak informacija o građanima koji putuju u inozemstvo ili žive u inozemstvu. Kad je riječ o prvom pitanju, opcija politike 3(a) sastoji se od pravnih izmjena s novim zahtjevima o dostavljanju informacija, a opcija politike 3(b) sastoji se od uspostave portala Unije za savjete o putovanjima. U vezi s drugim pitanjem, opcijom politike 3(c) preporučuje se kampanja informiranja na razini Unije, a opcijom politike 3(d) zahtijevalo bi se da države članice promiču mjere kojima se građanima Unije omogućuje da dostave obavijest o putovanju u inozemstvo ili boravku u inozemstvu ili da to evidentiraju.

Naposljetku, opcijama u okviru četvrtog specifičnog cilja nastoji se smanjiti složenost i neučinkovitost postupaka financijske naknade kako bi se oni češće primjenjivali i kako bi bili brži u korist građana EU-a i država članica. Opcija politike 4(a) sastoji se od neobvezujućih mjera za pojašnjenje postupka i osposobljavanje država članica, a opcija politike 4(b) sastoji se od pravnih izmjena za poboljšanje postupaka i njihovo proširenje na delegacije Unije kako bi se osigurala usklađenost sa zahtjevom troškovne neutralnosti iz Odluke o ESVD-u.

Na temelju analize opisane u procjeni učinka najpoželjnija kombinacija opcija sastoji se od sljedećih specifičnih opcija politike: 1(b), pojašnjenja definicije i osobnog područja primjene Direktive (EU) 2015/637, 2(b), dodjele uloge predsjedatelja na sastancima u okviru suradnje na lokalnoj razini delegacijama Unije, 2(c), dodjele jasnih zadataka različitim uključenim akterima u okviru zajedničkih konzularnih planova za slučaj nužde i preispitivanja koncepta „vodeće države”, 2(d), pojašnjenja potporne uloge delegacija Unije, 3(a), dostavljanja informacija, 3(d), promicanja mjera kojima se građanima Unije omogućuje da dostave obavijest o putovanju u inozemstvo ili boravku u inozemstvu ili da to evidentiraju, i 4(b), poboljšanja financijskih postupaka.

Glavne koristi najpoželjnije kombinacije opcija veća su zaštita i djelotvornost temeljnog prava građana Unije na konzularnu zaštitu pod istim uvjetima kao i za državljane države članice koja pruža pomoć. To se postiže pojašnjenjem postupaka i povećanjem pravne sigurnosti za države članice i delegacije Unije. Druge koristi uključuju bolju komunikaciju s građanima Unije zahvaljujući lakšem pristupu pouzdanim informacijama i boljoj evidenciji o putovanjima građana u inozemstvo i njihovu boravku u inozemstvu. Najpoželjnije mjere podrazumijevaju i male uštede i povećanja učinkovitosti za nacionalne uprave te uštedu vremena i manje opterećenje za građane Unije.

Troškovi najpoželjnije opcije vrlo su ograničeni te ih snose države članice i Unija, među ostalim delegacije Unije.

Odbor za nadzor regulative dao je 6. srpnja 2023. „pozitivno mišljenje sa zadržkama” o ponovno podnesenom nacrtu procjene učinka²².

- **Primjerenost i pojednostavnjenje propisa**

Pri pripremi ovog prijedloga nisu utvrđeni nikakvi posebni učinci na mala i srednja poduzeća. U skladu s načelom „digitalizacija kao standard”, prijedlogom se predviđa dostava informacija u strojnom čitljivom formatu kako bi se olakšala automatizirana obrada.

- **Temeljna prava**

Ovim prijedlogom provodi se temeljno pravo građana Unije na diplomatsku i konzularnu zaštitu, koje je zajamčeno člankom 20. stavkom 2. točkom (c) i člankom 23. UFEU-a te člankom 46. Povelje.

U mjeri u kojoj ojačava ulogu i funkcioniranje delegacija Unije pri podupiranju pružanja konzularne zaštite ovaj prijedlog ima izravan i pozitivan učinak na primjenu članka 41. Povelje, koji sadržava temeljno pravo građana Unije na to da institucije i druga tijela Unije njihove predmete obrađuju pravično, transparentno i učinkovito.

Prijedlog utječe i na članak 7. Povelje o poštovanju privatnog života i članak 8. o pravu na zaštitu osobnih podataka. Obrada osobnih podataka građana, što uključuje prikupljanje podataka, pristup osobnim podacima i njihovu upotrebu, utječe na pravo na zaštitu osobnih podataka na temelju Povelje. Zadiranje u ta temeljna prava mora biti opravdano²³. Kad je riječ o pravu na zaštitu osobnih podataka, uključujući sigurnost podataka, primjenjuju se relevantna pravila Unije²⁴. Nije predviđeno nikakvo odstupanje od režima zaštite podataka Unije. Države članice moraju provoditi jasna pravila, uvjete i zaštitne mjere u skladu s pravilima Unije za zaštitu podataka.

Prijedlog bi dodavanjem posebne odredbe osigurao i pravo na djelotvoran pravni lijek (članak 47. Povelje).

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Ovaj prijedlog podrazumijeva administrativne troškove za Komisiju i delegacije Unije. Ograničeni periodični troškovi osoblja i ostali administrativni rashodi obuhvatili bi se proračunskom stavkom „Administrativni rashodi”.

Financijski i proračunski učinci detaljno su objašnjeni u zakonodavnom financijskom izvještaju koji je priložen ovom prijedlogu.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja**

Važno je realistično pristupiti praćenju provedbe Direktive (EU) 2015/637 kako je izmijenjena i ne preopteretiti nacionalna konzularna tijela. Od država članica traži se da Komisiji dostave informacije o ograničenom broju ključnih pokazatelja na godišnjoj osnovi.

Komisija će nakon osam godina provesti evaluaciju Direktive (EU) 2015/637 kako je izmijenjena prijedlogom i objaviti izvješće o glavnim nalazima.

23 Vidjeti, na primjer, presudu od 17. listopada 2013., *Schwarz*, C-291/12, EU:C:2013:670.

24 Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>) i Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL L 295, 21.11.2018., str. 39., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

- **Dokumenti s objašnjenjima**

Kako bi se osigurala pravilna provedba ove Direktive, potrebni su dokumenti s objašnjenjima u obliku korelacijskih tablica.

- **Detaljno obrazloženje posebnih odredaba prijedloga**

Članak 1. sadržava sljedeće izmjene Direktive (EU) 2015/637 (preostale odredbe ostale bi nepromijenjene):

Članak 6.: izmjenama ovog članka nastoji se pojasniti kad se smatra da država članica nema predstavništvo u trećoj zemlji jer nema veleposlanstvo ili konzulat koji je stvarno u stanju pružiti konzularnu zaštitu. Stoga se uvodi novi stavak u kojem se utvrđuju kriteriji koje veleposlanstvo ili konzulat od kojeg građanin bez predstavništva traži konzularnu zaštitu treba uzeti u obzir kako bi utvrdio ima li država članica veleposlanstvo ili konzulat koji je stvarno u stanju pružiti konzularnu zaštitu u određenom slučaju. Ti kriteriji trebali bi se primjenjivati s obzirom na lokalne okolnosti.

U još jednom novom stavku pojašnjava se da se prisutnost počasnog konzula države članice državljanstva građanina može uzeti u obzir samo ako pomoć koju građanin traži spada pod nadležnost počasnog konzula. Nastoji se izbjeći situacija u kojoj se zahtjev građana za pomoć odbija uz upućivanje na počasnog konzula koji nije nadležan za pružanje pomoći tim građanima.

Članak 7.: odredbe o obavijesti o aranžmanima među državama članicama premjestile bi se u novi članak 13.b kako bi se grupirale s ostalim zahtjevima za obavješćivanje. Uvodi se novi stavak koji bi državama članicama s predstavništvom omogućio da prenose zahtjeve za pomoć na temelju dostupnog kapaciteta u kriznim situacijama. Tim se osigurava učinkovita upotreba dostupnih resursa u takvim situacijama.

Naposljetku, izmjenama se nastoji pojasniti da konzularna tijela kojima je podnesen zahtjev trebaju prenijeti zahtjeve. Od građana bez predstavništva koji traže pomoć ne bi se trebalo tražiti da sami podnesu zahtjev drugoj državi članici. Osim toga, građane bi trebalo informirati o prijenosu zahtjevâ.

Članak 9.: u ovaj se članak dodaje upućivanje na „evakuaciju” kako bi se u potpunosti obuhvatile situacije u kojima se građani Unije spašavaju i premještaju s područja pogođenih hitnim slučajem na sigurnu lokaciju, koja ne mora nužno biti državno područje države članice, kao i situacije u kojima se građani Unije vraćaju na državno područje Unije. Osim toga, upućivanje na Odluku 96/409/ZVSP²⁵ zamjenjuje se upućivanjem na Direktivu (EU) 2019/997, kojom je ta odluka stavljena izvan snage.

Članak 10.: dodaje se novi stavak kako bi se pojasnilo da države članice u svoje mjere koordinacije i suradnje mogu uključiti sigurnosno i vojno osoblje, počasne konzule, međunarodne organizacije ili diplomatska i konzularna tijela trećih zemalja. Osim toga, pokrata „ESVD” uvodi se u stavku 4. zbog izmjena članka 7.

25 Odluka 96/409/ZVSP predstavnika vlada država članica koji su se sastali u okviru Vijeća od 25. lipnja 1996. o uspostavljanju privremene putne isprave (SL L 168, 6.7.1996., str. 4., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1996/409/oj>).

Članak 11.: izmjenama ovog članka pojašnjava se potporna uloga delegacija Unije, posebice navođenjem najrelevantnijih zadaća u tom kontekstu. U novom stavku 2. utvrđuje se da delegacije Unije moraju podupirati države članice u pružanju konzularne zaštite u skladu s člankom 5. stavkom 10. Odluke o ESVD-u, odnosno na zahtjev država članica i na troškovno neutralnoj osnovi, među ostalim obavljanjem određenih zadaća konzularne zaštite.

Članak 12.: pojasnila bi se pravila o konzularnoj suradnji na lokalnoj razini, posebice navođenjem tema o kojima treba raspravljati na sastancima u okviru konzularne suradnje na lokalnoj razini.

Članak 13.: ovaj bi se članak razdvojio na dva članka tako da članak 13. bude usmjeren na pripravnost za krizne situacije, a novi članak 13.a na odgovor na krizne situacije. U sklopu članka 13. uspostavljaju se zajednički konzularni planovi za slučaj nužde kao glavni instrument pripravnosti za krizne situacije, zajedno s godišnjim konzularnim vježbama za njihovo testiranje.

Novim stavkom od država članica zahtijevalo bi se da svojim građanima nude mogućnost registracije ili obavješćivanja nadležnih nacionalnih tijela o putovanjima u treće zemlje ili boravku u trećim zemljama. Tim se nastoje poboljšati dostupne informacije o procijenjenom broju i lokaciji građana Unije prisutnih u trećoj zemlji za potrebe pripravnosti za krizne situacije i odgovora na krizne situacije. To bi također olakšalo stupanje u kontakt s građanima koji su pogođeni kriznom situacijom.

Naposljetku, države članice morale bi uložiti trud kako bi koordinirale izmjene svojih savjeta o putovanjima u ranoj fazi, posebice u kontekstu kriznih situacija.

Članak 13.a: ovaj novi članak temelji se na stavcima od 2. do 4. članka 13. Direktive (EU) 2015/637. Odredbe o „interventnim skupinama na razini Unije”, koje su prethodno bile dio članka 13. stavka 2., proširuju se kako bi se uključilo moguće raspoređivanje zajedničkih konzularnih skupina, u kojima bi države članice sudjelovale na dobrovoljnoj osnovi.

Članak 13.b: ovim novim člankom konsolidiraju se različiti zahtjevi za obavješćivanje koji su već dio Direktive (EU) 2015/637. Osim toga, države članice morale bi dostavljati ograničene statističke podatke kako bi se poboljšalo praćenje Direktive. Te bi podatke prema potrebi trebalo dostavljati u strojno čitljivom formatu.

Članak 13.c: ovim člankom predviđa se da bi države članice trebale poduzeti mjere kako bi informirale građane o njihovom pravu na konzularnu zaštitu kako je utvrđena u članku 20. stavku 2. točki (c) UFEU-a. U članku se navode primjeri mogućih mjera koje bi se mogle poduzeti u tom kontekstu, kao što je navođenje prve rečenice članka 23. UFEU-a u nacionalnim putovnicama, kako je već preporučeno u Preporuci Komisije C(2007) 5841²⁶. Službe Komisije i ESVD trebali bi pridonijeti tim nastojanjima.

Članak 14.: pravila o naknadi troškova za konzularnu zaštitu prilagodila bi se kako bi se naknada tih troškova zahtijevala prvenstveno izravno od građanina bez predstavnštva kojem se pruža pomoć pri podnošenju zahtjeva ili u kasnijoj fazi. Država članica koja pruža pomoć trebala bi se za naknadu obratiti državi članici državljanstva samo ako ne uspije naplatiti

26 Preporuka Komisije C(2007) 5841 od 5. prosinca 2007. o navođenju teksta iz članka 20. UFEU-a u putovnicama (SL L 118, 6.5.2008., str. 30., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2008/355/oj>).

naknadu izravno od građanina. Naposljetku, dodaje se poseban stavak kako bi se utvrdila pravila za naknadu troškova koje snose delegacije Unije pri podupiranju država članica.

Članak 15.: izmjenama ovog članka osigurava se dosljednost s izmjenama članka 14. Osim toga, novim stavkom predviđa se da države članice koje pomažu građanima s predstavništvom u kriznim situacijama također mogu tražiti naknadu troškova jer u kriznim situacijama može biti nemoguće ili u praksi neizvedivo razlikovati ih od građana bez predstavništva. Tim bi se smanjilo administrativno opterećenje koje proizlazi iz primjene dvaju različitih postupaka. Posljednji stavak prilagođava se kako bi se osiguralo da se naknada troškova u skladu s Direktivom (EU) 2015/637 uzima u obzir pri utvrđivanju doprinosa Mehanizmu Unije za civilnu zaštitu, u skladu s financijskim odredbama primjenjivima na te doprinose.

Članak 15.a: ovaj novi članak odnosi se na postupak odbora primjenjiv na donošenje provedbenih akata kako je predviđeno člankom 13.b stavkom 4. i člankom 14. stavkom 6.

Članak 16.a: ovaj novi članak sadržava pravila primjenjiva na obradu osobnih podataka u svrhu pružanja konzularne zaštite, među ostalim ako je potrebna zbog prirode konzularnog predmeta, posebnih kategorija osobnih podataka i prijenosa osobnih podataka trećim zemljama i međunarodnim organizacijama, kao što je pri organizaciji evakuacijskih letova.

Članak 16.b: tim novim člankom provodi se temeljno pravo na djelotvoran pravni lijek u kontekstu konzularne zaštite.

Članak 19.: ovom se članku dodaje novi stavak kako bi se predvidjela evaluacija Direktive (EU) 2015/637 osam godina nakon provedbe izmjena.

Članak 2. sadržava sljedeće izmjene Direktive (EU) 2019/997:

Članak 5.: upućivanje na financijske odredbe Direktive (EU) 2015/637 u tom članku prilagođava se jer se ovim prijedlogom mijenjaju brojevi stavaka u članku 14. Direktive (EU) 2015/637.

Prijedlog

DIREKTIVE VIJEĆA

o izmjeni Direktive (EU) 2015/637 o mjerama koordinacije i suradnje za olakšavanje pružanja konzularne zaštite građanima Unije bez predstavnštva u trećim zemljama i Direktive (EU) 2019/997 o uspostavljanju privremene putne isprave EU-a

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 23. drugi stavak,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta¹,

u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Direktivom Vijeća (EU) 2015/637² provodi se pravo utvrđeno u članku 23. prvom stavku Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) i ponovljeno u članku 46. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (Povelja) tako što se utvrđuju mjere suradnje i koordinacije potrebne za olakšavanje pružanja konzularne zaštite građanima Unije bez predstavnštva.
- (2) Krize koje rezultiraju zahtjevima za konzularnu zaštitu sve su češće i većih razmjera. Pandemija bolesti COVID-19, kriza u Afganistanu, agresivni rat Rusije protiv Ukrajine, sukob u Sudanu, repatrijacije iz Izraela i Gaze te druge slične krize pružile su kontekst za utvrđivanje nedostataka i promišljanje o tome kako dodatno olakšati ostvarivanje prava građana Unije na konzularnu zaštitu. Na temelju pouka iz tih iskustava te kako bi se pojednostavnili postupci za građane i konzularna tijela, trebalo bi pojasniti i pojednostavniti pravila i postupke iz Direktive (EU) 2015/637 kako bi se djelotvornije pružala konzularna zaštita građanima Unije bez predstavnštva, posebice u kriznim situacijama. Trebalo bi na najbolji način iskoristiti dostupne resurse na razini država članica i Unije, i lokalno u trećim zemljama i na središnjoj razini.
- (3) U Direktivi (EU) 2015/637 „građanin bez predstavnštva” definira se kao svaki građanin koji ima državljanstvo države članice koja nema predstavnštvo u trećoj zemlji. U skladu s tom direktivom država članica nema predstavnštvo u trećoj zemlji ako u toj zemlji nema stalno uspostavljeno veleposlanstvo ili konzulat ili u njoj nema veleposlanstvo, konzulat ili počasnog konzula koji bi u pojedinom predmetu stvarno bili u stanju pružiti konzularnu zaštitu. U Direktivi (EU) 2015/637 nema detaljnijih

1 SL C [...], [...], str. [...].

2 Direktiva Vijeća (EU) 2015/637 od 20. travnja 2015. o mjerama koordinacije i suradnje za olakšavanje pružanja konzularne zaštite građanima Unije bez predstavnštva u trećim zemljama te o stavljanju izvan snage Odluke 95/553/EZ (SL L 106, 24.4.2015., str. 1., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/637/oj>).

kriterija, a prethodna iskustva pokazala su da može biti teško utvrditi je li posljednji navedeni kriterij ispunjen. Konzularna tijela kojima se građani obrate zbog toga mogu pogrešno zaključiti da država članica čiji su državljani ima predstavništvo te im stoga mogu odbiti konzularnu zaštitu.

- (4) Kako bi se povećala pravna sigurnost za konzularna tijela i građane, primjereno je utvrditi detaljnije kriterije za procjenu toga radi li se o građaninu Unije bez predstavništva i ima li on stoga pravo na konzularnu zaštitu države članice čijim je konzularnim tijelima podnio zahtjev. Ti kriteriji trebali bi biti dovoljno fleksibilni i primjenjivati se s obzirom na lokalne okolnosti, kao što su jednostavnost putovanja ili sigurnosna situacija u predmetnoj trećoj zemlji. U tom bi kontekstu dostupnost i blizina trebali i dalje biti važni čimbenici.
- (5) Kao prvi kriterij, konzularna tijela trebala bi uzeti u obzir koliko je teško građanima u razumnom roku sigurno stupiti u kontakt s veleposlanstvom ili konzulatom države članice čiji su državljani ili koliko je njihovu veleposlanstvu ili konzulatu teško u razumnom roku sigurno stupiti u kontakt s građanima, pritom uzimajući u obzir prirodu i hitnost zatražene pomoći te njima dostupna sredstva, posebice financijska sredstva. Na primjer, ako je građaninu potrebna privremena putna isprava EU-a jer je izgubio putne isprave, u načelu bi se trebalo smatrati da se radi o građaninu bez predstavništva ako bi on morao putovati preko noći ili zrakoplovom kako bi stupio u kontakt s veleposlanstvom ili konzulatom države članice čiji je državljani jer se od njega ne može očekivati da putuje u tim okolnostima.
- (6) Trebalo bi razmotriti i moguće zatvaranje veleposlanstva ili konzulata države članice državljanstva građanina, posebice u kriznim situacijama. Ako veleposlanstvo ili konzulat od kojeg građanin bez predstavništva traži konzularnu zaštitu ne mogu pravodobno potvrditi da su veleposlanstvo ili konzulat države članice državljanstva građanina u funkciji i dostupni, trebali bi smatrati da se radi o građaninu bez predstavništva.
- (7) Koncept nedostatka predstavništva trebao bi se tumačiti tako da se osigurava učinkovitost prava građana bez predstavništva na konzularnu zaštitu. Ako bi preusmjeravanje građanina u veleposlanstvo ili konzulat države članice čiji je državljani vjerojatno ugrozilo konzularnu zaštitu, a osobito ako je zbog žurnosti potrebno da veleposlanstvo ili konzulat od kojih je zatražena zaštita djeluju odmah, isto bi tako trebalo smatrati da se radi o građaninu bez predstavništva. To je posebno relevantno u kriznim situacijama, u kojima bi izostanak pravodobne pomoći mogao imati posebno negativne učinke na građanina.
- (8) Budući da počasni konzuli obično ne nude isti raspon usluga kao veleposlanstva ili konzulati, prisutnost počasnog konzula države članice državljanstva građanina trebala bi se uzeti u obzir samo kako bi se utvrdilo radi li se o građaninu bez predstavništva ako pomoć koju je građanin zatražio spada pod nadležnost počasnog konzula.
- (9) Građani bez predstavništva imaju pravo tražiti zaštitu od veleposlanstva ili konzulata bilo koje države članice. Direktiva (EU) 2015/637 omogućuje državama članicama da sklapaju bilateralne sporazume u svrhu osiguravanja djelotvorne zaštite građana bez predstavništva. Međutim, takvi aranžmani nisu preduvjet za pružanje konzularne zaštite građanima bez predstavništva. Treba pojasniti da je, kad je riječ o takvim sklopljenim aranžmanima, obveza tijela države članice kojima je podnesen zahtjev, a ne predmetnog građanina, da prenese zahtjev relevantnom veleposlanstvu ili konzulatu.

- (10) Ako krizna situacija rezultira velikim brojem zahtjeva za konzularnu zaštitu, veleposlanstva i konzulati država članica s predstavništvom u predmetnoj trećoj zemlji trebali bi imati mogućnost dogovora o raspodjeli zahtjeva na temelju dostupnog kapaciteta kako bi se on iskoristio na najbolji način. U tom im mogu pomoći delegacije Unije.
- (11) Zahtjevi se ne bi trebali prenositi ako bi to ugrozilo konzularnu zaštitu, a osobito ako je zbog žurnosti potrebno da veleposlanstvo ili konzulat države članice od kojeg je zatražena zaštita djeluje odmah. To bi vrijedilo, na primjer, kad je riječ o ozbiljnom hitnom medicinskom slučaju ili naizgled proizvoljnom uhićenju. Osim toga, trebalo bi obavijestiti građane bez predstavništva o svim prijenosima.
- (12) U članku 9. Direktive (EU) 2015/637 neiscrpno su navedene najčešće situacije u kojima građani bez predstavništva mogu zatražiti konzularnu pomoć od država članica koje imaju predstavništvo. Međutim, radi pravne jasnoće trebalo bi pojasniti da vrste pomoći obuhvaćaju i evakuacije, odnosno spašavanje i premještanje osoba s područja pogođenih hitnim slučajem na sigurnu lokaciju, koja može biti u istoj zemlji ili drugoj trećoj zemlji, i repatrijacije, odnosno premještanje osoba na državno područje država članica.
- (13) Države članice trebale bi pri pružanju konzularne zaštite građanima bez predstavništva u obzir uzeti specifične potrebe ranjivih skupina, kao što su maloljetnici bez pratnje, trudnice, osobe sa smanjenom pokretljivošću, osobe s invaliditetom ili pojedinci izloženi opasnosti od diskriminacije na bilo kojoj osnovi kao što su one navedene u članku 21. Povelje.
- (14) Potrebno je građanima Unije viktimiziranim u trećim zemljama osigurati optimalan pristup pravosuđu, što zahtijeva bliži kontakt i suradnju između tijela i organizacija za potporu trećih zemalja te konzularnih tijela i organizacija za potporu država članica.
- (15) Radi pravne jasnoće upućivanja na privremene putne isprave trebala bi se ažurirati nakon donošenja Direktive Vijeća (EU) 2019/997³.
- (16) Ako je to primjereno i potrebno kako bi se pružila konzularna zaštita, države članice bi u svoje mjere koordinacije i suradnje trebale moći uključiti svoje sigurnosno i vojno osoblje, počasne konzule, međunarodne organizacije ili diplomatska i konzularna tijela trećih zemalja. To može biti posebno relevantno u kriznim situacijama.
- (17) Nedavni događaji ukazali su na važan doprinos delegacija Unije, u bliskoj suradnji s državama članicama, provedbi prava na konzularnu zaštitu. To se posebice odnosi na treće zemlje u kojima mali broj država članica ima predstavništvo te na krizne situacije i razmjenu informacija. Stoga je primjereno pojasniti potpornu ulogu delegacija Unije u provedbi prava na konzularnu zaštitu. Radi dosljednosti i kontinuiteta poslovanja delegacije Unije trebale bi uobičajeno predsjedati sastancima u okviru konzularne suradnje na lokalnoj razini te voditi uspostavu i dogovor zajedničkih konzularnih planova za slučaj nužde. Kako bi se osigurala koordinacija i djelotvorna zaštita građana bez predstavništva, delegacije Unije trebale bi sudjelovati i u koordinaciji odgovora na krizne situacije u bliskoj suradnji s državama članicama.
- (18) Direktivom (EU) 2015/637 utvrđuju se praktični načini na koje delegacije Unije u skladu s člankom 35. Ugovora o Europskoj uniji (UEU) mogu doprinositi provedbi

3 Direktiva Vijeća (EU) 2019/997 od 18. lipnja 2019. o uspostavljanju privremene putne isprave EU-a i stavljanju izvan snage Odluke 96/409/ZVSP (SL L 163, 20.6.2019., str. 1., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/997/oj>).

prava na konzularnu zaštitu. Delegacije Unije trebale bi podupirati države članice pri pružanju konzularne zaštite građanima bez predstavništva na zahtjev država članica i na troškovno neutralnoj osnovi, kako je predviđeno člankom 5. stavkom 10. Odluke Vijeća 2010/427/EU⁴. U tom bi kontekstu države članice također trebale moći od delegacija Unije zatražiti da obave određene zadaće konzularne zaštite, među ostalim one navedene u članku 9. Direktive (EU) 2015/637. Kako bi delegacije Unije mogle obavljati svoje potporne zadaće, država članica koja pruža pomoć ili, prema potrebi, država članica državljanstva trebala bi im dostaviti sve relevantne informacije.

- (19) Kako bi se osigurala pripravnost za moguće konzularne krize koje zahtijevaju pružanje pomoći građanima bez predstavništva, konzularna suradnja na lokalnoj razini među državama članicama i delegacijama Unije u trećim zemljama trebala bi uključivati razmjenu informacija o pitanjima relevantnima za te građane, među ostalim o njihovoj sigurnosti i zaštiti, te uspostavljanje zajedničkih konzularnih planova za slučaj nužde i organizaciju konzularnih vježbi. U tom kontekstu može biti posebno relevantno da se konzularna tijela država članica bez predstavništva uključe u tu konzularnu suradnju na lokalnoj razini pri koordinaciji konzularne pripravnosti za krizne situacije i odgovoru na njih.
- (20) Konzularna pripravnost za krizne situacije ključni je zahtjev za osiguranje djelotvornog konzularnog odgovora na kriznu situaciju. Stoga bi države članice uz potporu Europske službe za vanjsko djelovanje (ESVD) trebale osigurati da se raspravi o odgovarajućim mjerama konzularne pripravnosti za zaštitu građana bez predstavništva i da se one provedu u svim trećim zemljama.
- (21) Prethodne krize ukazale su na relevantnost planiranja za slučaj nužde i korisnost zajedničkih konzularnih planova za slučaj nužde, poznatih kao „zajednički okviri EU-a za konzularnu pripravnost za krizne situacije”, u trećim zemljama, u kojima sudjeluju diplomatska i konzularna tijela svih država članica te lokalne delegacije Unije. Ti planovi trebali bi se prilagoditi lokalnim okolnostima, uključivati jasnu raspodjelu odgovornosti među državama članicama s predstavništvom i bez predstavništva i delegacija Unije te uključivati skup postupaka i aktivnosti koje se u slučaju krize provode na lokalnoj razini, s posebnim naglaskom na konzularnu zaštitu građana bez predstavništva.
- (22) Kako bi se povećala djelotvornost postojećih mjera koordinacije utvrđenih u Direktivi (EU) 2015/637, priprema i godišnje ažuriranje zajedničkih konzularnih planova za slučaj nužde trebali bi biti obavezni za sve treće zemlje, iako se razina detaljnosti tih planova može razlikovati ovisno o lokalnim okolnostima. U tu svrhu trebali bi se utvrditi osnovni elementi tih planova, kao što je analiza konzularne situacije u predmetnoj trećoj zemlji, što uključuje procjenu rizika najvjerojatnijih scenarija koji bi mogli utjecati na građane bez predstavništva, aranžmani za konzularnu pripravnost za krizne situacije, komunikacija u okviru konzularne suradnje na lokalnoj razini i komunikacija s građanima Unije te suradnja s lokalnim tijelima i relevantnim trećim zemljama.
- (23) U zajedničkim konzularnim planovima za slučaj nužde trebale bi se uzimati u obzir, prema potrebi, uloge i odgovornosti vodećih država, odnosno država članica s predstavništvom u određenoj trećoj zemlji koje su zadužene za koordinaciju i vođenje pomoći građanima bez predstavništva za vrijeme kriza, kako bi se osigurala

4 Odluka Vijeća 2010/427/EU od 26. srpnja 2010. o utvrđivanju ustroja i rada Europske službe za vanjsko djelovanje (SL L 201, 3.8.2010., str. 30., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2010/427/oj>).

djelotvorna koordinacija konzularne pomoći. Osim toga, zajednički konzularni planovi za slučaj nužde trebali bi se sve godine evaluirati u kontekstu konzularnih vježbi kako bi se osigurala njihova kontinuirana relevantnost. Međutim, zajednički konzularni planovi za slučaj nužde ne bi se trebali smatrati zamjenom za postojeće nacionalne krizne planove država članica i ne utječu na njihovu odgovornost da pruže konzularnu pomoć vlastitim državljanima.

- (24) Procijenjeni broj i lokacija građana Unije prisutnih u trećoj zemlji presudne su informacije za pripremu zajedničkog konzularnog plana za slučaj nužde, posebice kad je potrebna evakuacija ili repatrijacija. Osim toga, građani Unije trebali bi moći dobiti relevantne informacije od države članice čiji su državljani u slučaju krize. Stoga je važno da države članice svojim građanima pruže mogućnost registracije ili obavješćivanja nadležnih nacionalnih tijela o putovanjima u treće zemlje ili boravku u trećim zemljama na odgovarajući način i s pomoću odgovarajućih sredstava. U tu bi svrhu države članice u skladu s pravom Unije i nacionalnim pravom o zaštiti osobnih podataka trebale utvrditi potrebne kategorije osobnih podataka i razdoblja zadržavanja tih podataka.
- (25) Savjeti o putovanjima, odnosno informacije koje države članice objavljuju o relativnoj sigurnosti putovanja u određene treće zemlje, putnicima omogućuju da donesu utemeljenu odluku o putovanju na određeno odredište, među ostalim u trećim zemljama u kojima država članica čiji su državljani nema predstavništvo. Za objavu savjeta o putovanjima odgovorne su države članice, no primjereno je da surađuju po tom pitanju, posebice u kontekstu kriznih situacija kako bi se, u mjeri u kojoj je to moguće, osigurala dosljednost u razini objavljenih savjeta. To bi moglo uključivati dogovor o zajedničkoj strukturi razina rizika navedenih u savjetima o putovanjima s pomoću sigurne platforme ESVD-a. Ako je moguće, ta koordinacija trebala bi se odvijati u ranoj fazi u kojoj države članice planiraju promijeniti razinu svojih savjeta o putovanjima.
- (26) Učinkovita suradnja presudna je za osiguranje djelotvornog odgovora na krizne situacije. Kako bi se osigurala takva suradnja, Centar za odgovor na krizne situacije ESVD-a i Koordinacijski centar za odgovor na hitne situacije Komisije trebali bi podupirati države članice. Koordinirani odgovor Unije na krizne situacije posebno je važan onda kad su potrebne evakuacije kako bi se osiguralo da se potpora pruža učinkovito i da se dostupni kapaciteti za evakuaciju iskorištavaju na najbolji način. Stoga bi se informacije o dostupnom kapacitetu za evakuaciju trebale dijeliti pravodobno, među ostalim kad je riječ o operacijama spašavanja i evakuacijama vojnim sredstvima.
- (27) Pandemija bolesti COVID-19 ukazala je na potrebu za zajedničkim djelovanjem država članica i međusobnom potporom u kontekstu multidisciplinarnih kriznih skupina, odnosno zajedničkih konzularnih skupina. Raspoređivanje zajedničke konzularne skupine u treću zemlju u kriznoj situaciji može biti od presudne važnosti u sprečavanju preopterećenja konzularnih tijela država članica s predstavništvom u konkretnoj situaciji.
- (28) Zajedničke konzularne skupine trebale bi se temeljiti na načelima dobrovoljnog sudjelovanja, solidarnosti s državama članicama s predstavništvom, ravnopravnosti u donošenju odluka o unutarnjem radnom ustrojstvu, jednostavnosti sastava skupina, dijeljenja troškova – tako da svaka država članica, institucija ili tijelo Unije snosi vlastite operativne troškove – fleksibilnosti, vidljivosti koordiniranog odgovora Unije i otvorenosti prema relevantnim trećim zemljama.

- (29) Kako bi se na najbolji način iskoristio dostupan kapacitet u kriznim situacijama, pri raspoređivanju zajedničkih konzularnih skupina trebale bi se osigurati sinergije s drugim mjerama odgovora na krizne situacije, kao što je iskorištavanje odlaznih repatrijacijskih letova ili letova kojima se prevozi humanitarna pomoć.
- (30) Kako bi se pružila potpora građanima Unije kojima je potrebna pomoć, važno im je dostaviti pouzdane informacije o tome kako mogu dobiti konzularnu pomoć u trećim zemljama. Službe Komisije i ESVD trebali bi doprinositi tom cilju širenjem relevantnih informacija, među ostalim onima koje države članice dostavljaju o svojim konzularnim mrežama i trećim zemljama u kojima su sklopile praktične aranžmane za podjelu odgovornosti za pružanje konzularne zaštite građanima bez predstavništva. Kako bi se olakšala obrada tih informacija, one bi se trebale dostavljati u strojno čitljivom formatu.
- (31) Države članice trebale bi poduzeti dodatne mjere kako bi dodatno doprinijele povećanju informiranosti građana Unije o pravu na konzularnu zaštitu, uzimajući u obzir i specifične potrebe osoba s invaliditetom. Budući da to podrazumijeva ograničene troškove za države članice, jedan mogući način povećanja informiranosti građana o pravu na zaštitu od strane diplomatskih i konzularnih tijela bilo bi uključivanje riječi iz članka 23. UFEU-a u putovnice koje izdaju države članice, što se već preporučuje Preporukom Komisije C(2007) 5841⁵. Države članice mogle bi informacije o pravu građana bez predstavništva na konzularnu zaštitu uključiti i u savjete o putovanjima i kampanje povezane s konzularnom pomoći. Mogle bi i surađivati s pružateljima usluga prijevoza putnika i prometnim čvorištima koji nude putovanja u treće zemlje, na primjer tako da ih pozovu da dodaju relevantne informacije o pravu na konzularnu zaštitu u informativne materijale koje stavljaju na raspolaganje klijentima.
- (32) Financijske odredbe Direktive (EU) 2015/637 trebale bi se prilagoditi kako bi se pojednostavnile naknade i nastavilo osiguranje raspodjele financijskog tereta. Konkretnije, građani bez predstavništva trebali bi moći izravno nadoknaditi troškove, pod istim uvjetima kao državljani države članice koja pruža pomoć, za uslugu koju ta država članica pruža kako bi se izbjeglo administrativno opterećenje koje proizlazi iz traženja naknade od države članice državljanstva građanina. Osim toga, države članice trebale bi imati pravo odreći se naplate tih troškova. Građani bez predstavništva u određenim situacijama možda neće moći platiti pri podnošenju zahtjeva za pomoć, posebice ako su im novac i načini pristupa financijskim sredstvima ukradeni, zbog čega je potrebno predvidjeti da konzularna tijela države članice koja pruža pomoć od njih mogu zatražiti da potpišu obvezu isplate. Tijela države članice koja pruža pomoć mogu na temelju te potpisane obveze zatražiti naknadu troškova nakon isteka četiri tjedna od pružanja pomoći.
- (33) Ako građanin nije izravno isplatio troškove, odnosno neposredno pri podnošenju zahtjeva ili poslije kad je to država članica koja pruža pomoć zatražila na temelju potpisane obveze isplate, država članica koja pomaže trebala bi imati pravo zatražiti naknadu neplaćenih troškova od države članice državljanstva građanina bez predstavništva. Kako bi se izbjeglo dostavljanje zahtjeva za naknadu nakon dugo vremena, država članica koja pruža pomoć i država članica državljanstva trebale bi imati razuman rok za dostavljanje zahtjeva i isplatu naknade.

5 Preporuka Komisije C(2007) 5841 od 5. prosinca 2007. o navođenju teksta iz članka 20. UEZ-a u putovnicama (SL L 118, 6.5.2008., str. 30., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2008/355/oj>).

- (34) Države članice trebale bi nadoknađivati troškove delegacija Unije za njihovu potporu u pružanju konzularne zaštite građanima bez predstavnništva kako bi se osiguralo da se ta potpora pruža na troškovno neutralnoj osnovi, u skladu s člankom 5. stavkom 10. Odluke 2010/427/EU.
- (35) Obrasci iz priloga I. i II. Direktivi (EU) 2015/637 zastarjeli su i stoga bi se trebali ukloniti. To ne bi trebalo spriječiti države članice koje trenutačno predviđaju upotrebu tih obrazaca u nacionalnom pravu da ih nastave upotrebljavati nakon donošenja ove Direktive.
- (36) Pri pružanju pomoći u kriznim situacijama može biti nemoguće ili u praksi neizvedivo razlikovati građane bez predstavnništva i s predstavništvom te mogućnost pružanja pomoći osobama bez predstavnništva može zahtijevati ili podrazumijevati pomoć i građanima Unije koji možda imaju predstavnništvo. Trebalo bi pojasniti da bi se u takvim situacijama odredbe Direktive (EU) 2015/637 o naknadi troškova trebale primjenjivati i na konzularnu zaštitu koju država članica koja pruža pomoć pruža građanima druge države članice s predstavništvom. Tim bi se izbjeglo postojanje dvaju zasebnih postupaka nadoknade ovisno o tome smatra li se da je osoba kojoj se pruža pomoć građanin s predstavništvom ili bez predstavnništva.
- (37) Ako se Mehanizam Unije za civilnu zaštitu u skladu s člankom 16. stavkom 7. Odluke br. 1313/2013/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁶ upotrebljava za potporu civilne zaštite konzularnoj pomoći građanima Unije u slučaju katastrofa u trećim zemljama, primjenjuju se financijske odredbe te odluke. Konkretnije, države članice koje traže financijsku pomoć i ostvaruju korist od te pomoći Komisiji dostavljaju informacije o financijskim doprinosima prikupljenima iz drugih izvora, među ostalim od država članica i građana kojima je pružena pomoć, kako se osiguralo da ne dolazi do dvostrukog financiranja iz drugih izvora.
- (38) Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti za provedbu ove Direktive u pogledu strojno čitljivog formata koji države članice upotrebljavaju za dostavu informacija i obrazaca koji se upotrebljavaju u kontekstu financijskih postupaka, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća⁷.
- (39) Za pružanje konzularne zaštite građanima bez predstavnništva potrebna je obrada osobnih podataka u svrhu provjere identiteta osobe koja traži konzularnu zaštitu, suradnje i koordinacije između tijela države članice koja pruža pomoć i države članice državljanstva, pružanja zatražene pomoći, obrade zahtjeva za financijsku naknadu i razmjene relevantnih kontaktnih podataka. Sva obrada osobnih podataka koju provode države članice trebala bi biti u skladu s Uredbom (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća⁸, među ostalim s načelima ograničavanja svrhe i smanjenja količine podataka. Slično tome, obrada osobnih podataka koju provode institucije i

6 Odluka br. 1313/2013/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o Mehanizmu Unije za civilnu zaštitu (SL L 347, 20.12.2013., str. 924., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2013/1313/oj>).

7 Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

8 Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

tijela Unije u smislu Uredbe (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća⁹ trebala bi biti u skladu s pravilima utvrđenima u toj uredbi.

- (40) Budući da se konzularne zadaće mogu znatno razlikovati i uključivati osjetljive situacije kao što su uhićenje, oduzimanje slobode, ozljede ili pomoć žrtvi kaznenog djela, potrebno je osigurati da nadležna tijela država članica i relevantne institucije i tijela Unije imaju pristup svim informacijama, među ostalim osobnim podacima, koje su potrebne za pružanje konzularne zaštite građanima Unije te da ih mogu razmjenjivati. U tom bi kontekstu nadležna tijela država članica i, kad pružaju pomoć, institucije i tijela Unije trebali imati pravo na obradu posebnih kategorija osobnih podataka ako je to nužno za pružanje konzularne zaštite predmetnoj osobi. To bi trebalo obuhvaćati zdravstvene podatke, koje može biti potrebno obrađivati kako bi se pružila konzularna zaštita građaninu bez predstavništva koji je ozbiljno ozlijeđen ili ozbiljno bolestan. Prikazi lica osoba trebaju se obrađivati posebno u slučajevima u kojima se izdaje privremena putna isprava EU-a. Za pružanje pomoći građaninu bez predstavništva, među ostalim u obrani pravnih zahtjeva, može u izvanrednim slučajevima biti potrebna i obrada osobnih podataka koji otkrivaju rasno ili etničko podrijetlo, politička mišljenja, vjerska ili filozofska uvjerenja ili članstvo u sindikatu ili podataka koji se odnose na seksualnu orijentaciju pojedinca. U određenim slučajevima za pružanje konzularne pomoći može biti potrebna i obrada genetskih podataka, kao što je pri pružanju pomoći u kontekstu ozbiljnih nesreća u kojima je potrebna jedinstvena identifikacija onesposobljene osobe ili u kontekstu utvrđivanja obiteljskog srodstva. Naposljetku, u konzularnim predmetima povezanim s uhićenjem ili pritvorom nadležna tijela vjerojatno će morati obrađivati osobne podatke koji se odnose na kaznene osude i kažnjiva djela.
- (41) Pri obradi tih posebnih kategorija osobnih podataka nadležna tijela država članica te institucije i tijela Unije trebali bi osigurati prikladne i posebne mjere za zaštitu interesa ispitanika. To bi, ako je moguće, trebalo uključivati enkripciju tih osobnih podataka i posebnu dodjelu prava pristupa osoblju koje ima pristup određenim vrstama posebnih kategorija osobnih podataka.
- (42) Ako je za pružanje konzularne zaštite potreban prijenos osobnih podataka građana Unije trećim zemljama ili međunarodnim organizacijama, kao što su Ujedinjeni narodi, koje surađuju u mjerama odgovora na krizne situacije, ti prijenosi trebali bi biti u skladu s poglavljem V. Uredbe (EU) 2016/679 i poglavljem V. Uredbe (EU) 2018/1725.
- (43) Potrebno je detaljnije utvrditi zaštitne mjere primjenjive na obrađene osobne podatke, primjerice najdulje razdoblje zadržavanja prikupljenih osobnih podataka. Kako bi se osigurala naplata svih primjenjivih troškova, potrebno je najdulje razdoblje zadržavanja od 12 mjeseci za državu članicu koja pruža pomoć ili institucije i tijela Unije te 24 mjeseca za državu članicu državljanstva. Dulje razdoblje zadržavanja primjenjivo na državu članicu državljanstva potrebno je i kako bi se spriječila moguća zloupotreba ili druge prijevarne radnje, među ostalim od strane osoba koje opetovano traže konzularnu zaštitu i pokušavaju to sakriti tako što podnose zahtjeve konzularnim tijelima različitih država članica. Naposljetku, ako se osobni podaci odnose na

9 Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL L 295, 21.11.2018., str. 39., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

kontaktne podatke javnih dužnosnika kao što su počasni konzuli, ti osobni podaci trebali bi se zadržavati sve dok je ta osoba relevantna osoba za kontakt. Brisanje osobnih podataka podnositeljâ zahtjeva ne bi trebalo utjecati na sposobnost država članica da prate primjenu ove Direktive.

- (44) U skladu s člankom 47. Povelje svatko čija su prava i slobode zajamčeni pravom Unije povrijeđeni mora imati pravo na djelotvoran pravni lijek. Kako bi se to temeljno pravo provelo u kontekstu konzularne zaštite, u Direktivu (EU) 2015/637 trebala bi se dodati odredba o pravnom lijeku.
- (45) Direktivu (EU) 2015/637 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.
- (46) S obzirom na to da ciljeve ove Direktive ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog nužnosti prilagodbe postojećih pravila na razini Unije oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. UEU-a. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (47) U skladu sa Zajedničkom političkom izjavom država članica i Komisije od 28. rujna 2011. o dokumentima s objašnjenjima¹⁰ države članice obvezale su se da će u opravdanim slučajevima uz obavijest o svojim mjerama za prenošenje priložiti jedan ili više dokumenata u kojima se objašnjava veza između dijelova direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prenošenje. U pogledu ove Direktive zakonodavac smatra opravdanim dostavljanje takvih dokumenata.
- (48) Provedeno je savjetovanje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka u skladu s člankom 42. stavkom 1. Uredbe (EU) 2018/1725 te je on dao mišljenje XXXX¹¹,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Direktiva (EU) 2015/637 mijenja se kako slijedi:

- (1) članci 6. i 7. zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 6.

Nepostojanje predstavništva

1. Za potrebe ove Direktive država članica nema predstavništvo u trećoj zemlji ako u toj zemlji nema stalno uspostavljeno veleposlanstvo ili konzulat ili u njoj nema veleposlanstvo ili konzulat koji bi u pojedinom predmetu stvarno bili u stanju pružiti konzularnu zaštitu.
2. Kako bi se utvrdilo ima li država članica veleposlanstvo ili konzulat koji bi u pojedinom predmetu stvarno bio u mogućnosti pružiti konzularnu zaštitu, veleposlanstvo ili konzulat od kojeg građanin bez predstavništva traži konzularnu zaštitu uzima u obzir sljedeće kriterije, s obzirom na lokalne okolnosti:

10 SL C 369, 17.12.2011., str. 14.

11 SL C [...], [...], str. [...].

- (a) koliko je teško predmetnom građaninu u razumnom roku sigurno stupiti u kontakt s veleposlanstvom ili konzulatom države članice čiji je državljanin ili koliko je njegovu veleposlanstvu ili konzulatu teško u razumnom roku sigurno stupiti u kontakt s građaninom, uzimajući u obzir prirodu i hitnost zatražene pomoći te sredstva dostupna građaninu;
 - (b) moguće zatvaranje veleposlanstva ili konzulata države članice čiji je državljanin, među ostalim ako nije moguće u razumnom roku potvrditi da su u funkciji i dostupni;
 - (c) bi li preusmjeravanje građanina na veleposlanstvo ili konzulat države članice čiji je državljanin vjerojatno ugrozilo konzularnu zaštitu, a osobito ako je zbog žurnosti potrebno da veleposlanstvo ili konzulat od kojeg je zatražena zaštita djeluje odmah.
3. Za potrebe utvrđivanja ima li država članica veleposlanstvo ili konzulat koji bi u pojedinom predmetu stvarno bio u mogućnosti pružiti konzularnu zaštitu u skladu sa stavkom 2., prisutnost počasnog konzula države članice čiji je građanin državljanin može se uzeti u obzir samo ako pomoć koju građanin traži spada pod nadležnost počasnog konzula.

Članak 7.

Pristup konzularnoj zaštiti i drugi aranžmani

1. Građani bez predstavnštva imaju pravo tražiti zaštitu od veleposlanstva ili konzulata bilo koje države članice.
 2. Ne dovodeći u pitanje članak 2., jedna država članica može trajno predstavljati drugu državu članicu te veleposlanstva ili konzulati država članica mogu, kad god se to smatra potrebnim, sklapati praktične aranžmane o podjeli odgovornosti za pružanje konzularne zaštite građanima bez predstavnštva.
U takvim slučajevima veleposlanstvo ili konzulat od kojeg građanin bez predstavnštva zatraži konzularnu zaštitu, a koji u skladu s posebnim aranžmanom koji je na snazi nije određen kao nadležan, prenosi zahtjev tog građanina na odgovarajuće veleposlanstvo ili konzulat, osim ako bi to ugrozilo konzularnu zaštitu, a osobito ako je zbog žurnosti potrebno da veleposlanstvo ili konzulat od kojeg je zatražena zaštita djeluje odmah.
 3. Ako krizna situacija uzrokuje velik broj zahtjeva za konzularnu zaštitu, veleposlanstva i konzulati država članica s predstavnštvom u predmetnoj trećoj zemlji mogu se, uz potporu delegacija Unije, dogovoriti o raspodjeli zahtjeva na temelju dostupnog kapaciteta, osim ako bi to ugrozilo konzularnu zaštitu, a osobito ako je zbog žurnosti potrebno da veleposlanstvo ili konzulat od kojeg je zatražena zaštita djeluje odmah. Ta raspodjela može se i unaprijed dogovoriti u kontekstu zajedničkog konzularnog plana za slučaj nužde iz članka 13. i može odstupati od praktičnih aranžmana sklopljenih u skladu sa stavkom 2.
 4. Građane bez predstavnštva koji traže zaštitu u skladu sa stavkom 1. informira se o svim prijenosima u skladu sa stavkom 2. ili 3.”;
- (2) u članku 9. točke (e) i (f) zamjenjuju se sljedećima:
„(e) podrška, evakuacija i repatrijacija u hitnim slučajevima;

(f) pomoć u slučaju potrebe za privremenom putnom ispravom EU-a uspostavljenom Direktivom (EU) 2019/997*.

* Direktiva Vijeća (EU) 2019/997 od 18. lipnja 2019. o uspostavljanju privremene putne isprave EU-a i stavljanju izvan snage Odluke 96/409/ZVSP (SL L 163, 20.6.2019., str. 1., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/997/oj>).”;

(3) članak 10. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Države članice obavješćuju Europsku službu za vanjsko djelovanje (ESVD) putem njezine sigurne internetske stranice o odgovarajućoj kontaktnoj točki ili točkama pri ministarstvima vanjskih poslova.”;

(b) dodaje se sljedeći stavak 5.:

„5. Ako je to primjereno i potrebno kako bi se pružila konzularna zaštita, države članice u svoje mjere koordinacije i suradnje mogu uključiti počasne konzule te svoje sigurnosno i vojno osoblje, međunarodne organizacije ili diplomatska i konzularna tijela trećih zemalja.”;

(4) članci 11., 12. i 13. zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 11.

Uloga delegacija Unije

1. Delegacije Unije blisko surađuju te se koordiniraju s veleposlanstvima i konzulatima država članica kako bi pridonijele konzularnoj suradnji na lokalnoj razini, pripravnosti za krizne situacije i odgovoru na krizne situacije, osobito:
 - (a) pružanjem dostupne logističke podrške, uključujući uredski i organizacijski prostor, kao što je privremeni smještaj za konzularno osoblje i zajedničke konzularne skupine iz članka 13.a stavka 2.;
 - (b) olakšavanjem razmjene informacija između veleposlanstava i konzulata država članica;
 - (c) olakšavanjem, prema potrebi, razmjene informacija s lokalnim tijelima, diplomatskim i konzularnim tijelima trećih zemalja te međunarodnim organizacijama;
 - (d) stavljanjem na raspolaganje općih informacija o pomoći na koju bi građani bez predstavnštva mogli imati pravo, osobito o sklopljenim praktičnim aranžmanima, ako je to primjenjivo;
 - (e) predsjedanjem sastancima u okviru konzularne suradnje na lokalnoj razini iz članka 12. stavka 2.;
 - (f) koordinacijom izrade i dogovora zajedničkih konzularnih planova za slučaj nužde iz članka 13.;
 - (g) sudjelovanjem u aktivnostima odgovora na krizne situacije u skladu s člankom 13.a, među ostalim, prema potrebi i ako je relevantno, pružanjem potpore vodećoj državi.

2. Delegacije Unije podupiru države članice u pružanju konzularne zaštite građanima bez predstavništva u skladu s člankom 5. stavkom 10. Odluke 2010/427/EU. Ta potpora može uključivati, na zahtjev i u ime država članica, određene zadaće konzularne zaštite. Država članica koja pruža pomoć i država članica državljanstva delegaciji Unije dostavljaju sve relevantne informacije o dotičnom predmetu.

Članak 12.

Konzularna suradnja na lokalnoj razini

1. Konzularna tijela država članica i delegacije Unije sudjeluju u konzularnoj suradnji na lokalnoj razini u svakoj trećoj zemlji.
2. Sastanci u okviru konzularne suradnje na lokalnoj razini uključuju redovitu razmjenu informacija o sljedećem:
 - (a) sigurnosti i zaštiti građana Unije te o drugim pitanjima relevantnima za njih;
 - (b) izradi nacрта i dostavi zajedničkih konzularnih demarševa tijelima trećih zemalja, ako je to relevantno;
 - (c) uspostavi, dogovoru i reviziji zajedničkih konzularnih planova za slučaj nužde iz članka 13.;
 - (d) organizaciji zajedničkih konzularnih vježbi;
 - (e) praktičnim aranžmanima iz članka 7. stavka 2. kako bi se osiguralo da su građani bez predstavništva djelotvorno zaštićeni u predmetnoj trećoj zemlji.
3. Osim ako se konzularna tijela država članica dogovore drukčije, tim sastancima predsjedava predstavnik delegacije Unije. Ako nije prisutna delegacija Unije, sastancima predsjedava predstavnik države članice.

Članak 13.

Pripravnost za kriznu situaciju

1. U kontekstu konzularne suradnje na lokalnoj razini iz članka 12. države članice i ESVD uspostavljaju i dogovaraju zajednički konzularni plan za slučaj nužde za svaku treću zemlju. Zajednički konzularni plan za slučaj nužde ažurira se svake godine i sadržava:
 - (a) analizu konzularne situacije u zemlji, što uključuje pregled veleposlanstava ili konzulata države članice, procjenu broja i lokacije građana Unije te procjenu rizika najvjerojatnijih scenarija koji bi mogli utjecati na građane Unije bez predstavništva;
 - (b) zajedničke konzularne aranžmane za pripravnost za krizne situacije, što uključuje komunikacijske kanale i kontakt unutar konzularne suradnje na lokalnoj razini te s lokalnim tijelima i relevantnim trećim zemljama;
 - (c) zajedničke konzularne aranžmane za odgovor na krizne situacije, što uključuje postupke dijeljenja informacija i komunikacije unutar konzularne suradnje na lokalnoj razini i s građanima Unije, krizne

sastanke, suradnju s lokalnim tijelima i relevantnim trećim zemljama te krizne mjere i mjere nakon krize;

- (d) ako država članica preuzme ulogu vodeće države u određenoj trećoj zemlji u skladu s člankom 13.a stavkom 3., opis njezinih odgovornosti;
- (e) druge relevantne podatke.

- 2. Ako su prisutne, delegacije Unije koordiniraju uspostavu i dogovor zajedničkih konzularnih planova za slučaj nužde na temelju doprinosâ veleposlanstava ili konzulata država članica s predstavništvom u predmetnoj trećoj zemlji i konzularnih tijela država članica bez predstavništva. Zajednički konzularni planovi za slučaj nužde stavljaju se na raspolaganje svim državama članicama, ESVD-u i službama Komisije.

U trećim zemljama u kojima nije prisutna delegacija Unije za koordinaciju je nadležan predsjedatelj konzularne suradnje na lokalnoj razini u skladu s člankom 12. stavkom 3. uz potporu ESVD-a.

- 3. Države članice i delegacije Unije svake godine provode konzularne vježbe kako bi ažurirale i poboljšale zajedničku konzularnu pripravnost za krizne situacije i odgovor na njih na lokalnoj razini.
- 4. Države članice, u skladu s nacionalnim pravom, svojim građanima pružaju mogućnost registracije ili obavješćivanja nadležnih nacionalnih tijela o putovanjima u treće zemlje ili boravku u trećim zemljama na odgovarajući način i s pomoću odgovarajućih sredstava.
- 5. Države članice razmjenjuju informacije o izmjenama svojih savjeta o putovanjima za građane u ranoj fazi, posebice u kontekstu kriznih situacija, te nastoje osigurati dosljednost u razini objavljenih savjeta.”;

- (5) u poglavlju 2. umeće se sljedeći članak 13.a:

„Članak 13.a

Odgovor na kriznu situaciju

- 1. Ako dođe do krizne situacije, Unija i države članice blisko surađuju kako bi osigurale učinkovitu pomoć za građane bez predstavništva. Kad je to moguće, one se međusobno pravodobno obavješćuju o dostupnim kapacitetima za evakuaciju, među ostalim kad je riječ o operacijama koje uključuju vojna sredstva.
- 2. Ako je potrebno, državama članicama potporu mogu pružiti zajedničke konzularne skupine koje se sastoje od stručnjaka iz država članica, posebice iz država članica bez predstavništva u trećoj zemlji pogođenoj krizom, ESVD-a i službi Komisije. Zajedničke konzularne skupine dostupne su za brzo raspoređivanje u treće zemlje pogođene konzularnom krizom. U zajedničkim konzularnim skupinama sudjeluje se na dobrovoljnoj osnovi.
- 3. Prema potrebi, vodeća država ili država članica odnosno države članice koje koordiniraju pomoć zadužene su za koordinaciju svake potpore koja se pruža građanima bez predstavništva, uz podršku drugih predmetnih država članica, delegacije Unije i središnje uprave ESVD-a. Države članice vodećoj državi ili državi članici odnosno državama članicama koje koordiniraju pomoć pružaju sve

relevantne informacije o svojim građanima bez predstavnštva koji se nalaze u kriznoj situaciji.

4. Države članice pri pružanju pomoći, prema potrebi, mogu tražiti podršku instrumenata Unije kao što su strukture za upravljanje kriznim situacijama ESVD-a i njegov Centar za odgovor na krizne situacije te Mehanizma Unije za civilnu zaštitu preko Koordinacijskog centra za odgovor na hitne situacije osnovanog člankom 7. Odluke br. 1313/2013/EU.”;

(6) umeće se sljedeće poglavlje 2.a:

„POGLAVLJE 2.a

DOSTAVA INFORMACIJA

Članak 13.b

Dostava i širenje informacija

1. Države članice barem jednom godišnje Komisiji i Visokom predstavniku Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku dostavljaju sljedeće informacije:
 - (a) ažurirane popise kontakata za svoje konzularne mreže;
 - (b) popise trećih zemalja u kojima ih trajno predstavlja druga država članica ili u kojima one trajno predstavljaju drugu državu članicu u skladu s člankom 7. stavkom 2.;
 - (c) praktične aranžmane sklopljene u skladu s člankom 7. stavkom 2.;
 - (d) broj građana bez predstavnštva kojima je u prethodnoj godini pružena konzularna zaštita iz članka 2., raščlanjen prema državljanstvu i trećoj zemlji;
 - (e) broj podnesenih i zaprimljenih zahtjeva za naknadu u prethodnoj godini u skladu s člancima 14. i 15.

Ako je država članica u skladu s člankom 2. stavkom 2. odlučila primijeniti ovu Direktivu na konzularnu zaštitu koju pružaju počasnici konzuli, popis iz točke (a) uključuje počasnice konzule i informacije o mjeri u kojoj su počasnici konzuli nadležni za pružanje zaštite u svakom pojedinom slučaju, posebice o tome jesu li ovlašteni za izdavanje privremenih putnih isprava EU-a.

2. Države članice, službe Komisije i ESVD stavljaju informacije iz stavka 1. točaka (a), (b) i (c) na raspolaganje javnosti na način kojim se osigurava koherentnost informacija.
3. Ako Komisija to od njih zatraži, države članice dostavljaju informacije iz stavka 1. u strojno čitljivom formatu.
4. Komisija može donijeti provedbene akte o utvrđivanju određenog strojno čitljivog formata u kojem se dostavljaju informacije iz stavka 1. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 15.a stavka 2.

Članak 13.c

Informacije za građane Unije

1. Države članice poduzimaju mjere kako bi informirale građane o njihovim pravima utvrđenima u članku 20. stavku 2. točki (c) UFEU-a. To može posebice uključivati sljedeće mjere:
 - (a) navođenje prve rečenice članka 23. UFEU-a u nacionalnim putovnicama;
 - (b) uključivanje informacija o pravu na konzularnu zaštitu u savjete o putovanjima i kampanje povezane s konzularnom zaštitom;
 - (c) suradnju oko informativnih kampanja s pružateljima usluga prijevoza putnika i prometnim čvorištima koji nude putovanja u treće zemlje.
 2. Službe Komisije i ESVD doprinose informiranju građana Unije o pravu na konzularnu zaštitu.”;
- (7) članci 14. i 15. zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 14.

Opća pravila

1. Svi troškovi koje država članica koja pruža pomoć naplaćuje za pružanje konzularne zaštite građanima bez predstavništva identični su troškovima koje bi naplatila vlastitim državljanima.
2. Ako građanin bez predstavništva ne može platiti troškove iz stavka 1. državi članici koja pruža pomoć pri podnošenju zahtjeva za pomoć, država članica koja pruža pomoć može od građanina bez predstavništva tražiti da potpiše obvezu isplate. Država članica koja pruža pomoć može na toj osnovi od građanina bez predstavništva tražiti da plati te troškove nakon isteka četiri tjedna od pružanja pomoći.

Nemogućnost plaćanja troškova iz stavka 1. pri podnošenju zahtjeva za pomoć ne utječe na pravo građanina bez predstavništva na dobivanje konzularne zaštite.
3. Ako građanin bez predstavništva kojem je pružena konzularna zaštita nije platio troškove iz stavka 1. ni pri podnošenju zahtjeva za pomoć ni nakon zahtjeva države članice koja je pružila pomoć u skladu sa stavkom 2., država članica koja pruža pomoć u roku od 12 mjeseci od datuma potpisivanja obveze isplate iz stavka 2. može zatražiti da troškove plati država članica državljanstva građanina bez predstavništva.

Država članica državljanstva građanina bez predstavništva te troškove nadoknađuje u razumnom roku, ne duljem od 12 mjeseci od datuma zahtjeva. Država članica državljanstva građanina bez predstavništva može od građanina bez predstavništva zatražiti da isplati takve troškove.
4. Kad konzularna zaštita pružena građaninu bez predstavništva obuhvaća neuobičajeno visoke, ali nužne i opravdane troškove u pogledu putovanja, smještaja ili prevođenja za diplomatska ili konzularna tijela, država članica koja pruža pomoć može u roku od 12 mjeseci od pružanja pomoći zatražiti naknadu takvih troškova od države članice državljanstva građanina bez

predstavništva, koja ih nadoknađuje u razumnom roku, ne duljem od 12 mjeseci.

5. Države članice nadoknađuju troškove delegacija Unije za njihovu potporu u pružanju konzularne zaštite građanima bez predstavništva. U tom slučaju država članica državljanstva građanina pri nadoknadi troškova osigurava da delegacije Unije pružaju potporu na troškovno neutralnoj osnovi.
6. Komisija može donijeti provedbene akte o utvrđivanju standardnih obrazaca koji se upotrebljavaju za preuzimanje obveze isplate iz stavka 2. i isplatu troškova od države članice državljanstva iz stavka 3. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 15.a stavka 2.

Članak 15.

Pojednostavnjeni postupak u kriznim situacijama

1. U kriznim situacijama, ako troškove pružene pomoći već nije izravno isplatio građanin bez predstavništva, država članica koja pruža pomoć može tražiti naknadu troškova od države članice državljanstva građanina bez predstavništva čak i ako građanin bez predstavništva nije potpisao obvezu isplate u skladu s člankom 14. stavkom 2. To državu članicu državljanstva građanina bez predstavništva ne sprečava da od predmetnog građanina bez državljanstva zahtijeva isplatu na temelju nacionalnih pravila.
2. Država članica koja pruža pomoć od države članice državljanstva građanina bez predstavništva može zatražiti nadoknadu troškova iz stavka 1. na razmjernoj osnovi, dijeljenjem ukupne vrijednosti stvarnih troškova s brojem građana kojima je pružena pomoć.
3. Ako je u kriznim situacijama iz stavka 1. nemoguće ili u praksi neizvedivo razlikovati građane bez predstavništva i s predstavništvom te mogućnost pružanja pomoći osobama bez predstavništva zahtijeva ili podrazumijeva pomoć i građanima Unije koji možda imaju predstavništvo, postupak iz stavaka 1. i 2. primjenjuje se i na konzularnu zaštitu koju u kriznim situacijama jedna država članica pruža građanima druge države članice s predstavništvom.
4. Stavci 1., 2. i 3. primjenjuju se i u situacijama u kojima je delegacija Unije poduprla državu članicu u pružanju konzularne zaštite. U tom slučaju država članica državljanstva građanina pri nadoknadi troškova osigurava da delegacije Unije pružaju potporu na troškovno neutralnoj osnovi.
5. Naknade zatražene u skladu sa stavcima 1., 2. i 3. uzimaju se u obzir pri utvrđivanju doprinosa Mehanizmu Unije za civilnu zaštitu za pružanje potpore civilne zaštite konzularnoj pomoći građanima Unije u slučaju katastrofa u trećim zemljama, u skladu s Odlukom br. 1313/2013/EU.”;

(8) u poglavlju 4. umeće se sljedeći članak 15.a:

„Članak 15.a

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže odbor. Navedeni odbor jest odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća*.

2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

* Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).”;

- (9) umeću se članci 16.a i 16.b:

„Članak 16.a

Zaštita osobnih podataka

1. Za potrebe ove Direktive nadležna tijela država članica obrađuju osobne podatke samo u sljedeće svrhe:
 - (a) prijenos zahtjeva osobe koja traži konzularnu zaštitu u skladu s člankom 3. ili 7.;
 - (b) provjera identiteta osobe koja traži konzularnu zaštitu u skladu s postupkom iz članka 8.;
 - (c) pružanje konzularne zaštite toj osobi, posebice pružanjem vrste pomoći iz članka 9.;
 - (d) suradnja, koordinacija i pružanje potpore u skladu s člankom 10., člankom 11., člankom 13. stavkom 1. i člankom 13.a;
 - (e) pružanje kontaktnih podataka iz članka 10. stavka 4. i članka 13.b stavka 1.;
 - (f) obrada zahtjeva za financijsku naknadu za pruženu konzularnu zaštitu u skladu s člancima 14. i 15.
2. Institucije i tijela Unije obrađuju osobne podatke u smislu Uredbe (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća* za potrebe ove Direktive samo ako je to potrebno za provedbu zadaća iz članka 10. stavka 1., članka 11., članka 13. i članka 13.a, za obradu zaprimljenih informacija u skladu s člankom 10. stavkom 4. i člankom 13.b stavkom 1. ili za obradu zahtjeva za financijsku naknadu u skladu s člankom 14. stavkom 5. i člankom 15. stavkom 4.
3. Pri obradi osobnih podataka u skladu sa staccima 1. i 2. nadležna tijela država članica te institucije i tijela Unije smatraju se, u okviru djelatnosti koje obavljaju na temelju ove Direktive, voditeljima obrade iz članka 4. stavka 7. Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća**, odnosno članka 3. stavka 8. Uredbe (EU) 2018/1725.
4. Osobni podaci koji se obrađuju u skladu s člancima 1. i 2. ograničeni su na ono što je potrebno za provedbu specifičnih zadaća, kao što su identitet osobe kojoj je potrebna konzularna zaštita i okolnosti konzularnog predmeta.
5. Nadležna tijela država članica te institucije i tijela Unije mogu obrađivati osobne podatke koji otkrivaju rasno ili etničko podrijetlo, politička mišljenja, vjerska ili filozofska uvjerenja ili članstvo u sindikatu, genetske podatke,

biometrijske podatke u svrhu jedinstvene identifikacije pojedinca, podatke koji se odnose na zdravlje, spolni život ili seksualnu orijentaciju ili osobne podatke koji se odnose na kaznene osude i kažnjiva djela osobe kojoj je potrebna konzularna zaštita ako je to nužno za obavljanje zadaća iz članaka 9., 10., 11. i 13.a u vezi s tom osobom.

6. Pri obradi osobnih podataka iz stavka 5. nadležna tijela država članica te institucije i tijela Unije osiguravaju prikladne i posebne mjere za zaštitu interesa ispitanika. Oni također uvode interne politike i provode odgovarajuće tehničke i organizacijske mjere kako bi spriječili neovlašteni pristup tim osobnim podacima i njihov prijenos.
7. Nadležna tijela država članica za potrebe ove Direktive prenose osobne podatke trećoj zemlji ili međunarodnoj organizaciji samo kako bi obavila zadaće iz članaka 9., 10. i 13.a i u skladu s poglavljem V. Uredbe (EU) 2016/679.

Institucije i tijela Unije za potrebe ove Direktive prenose osobne podatke trećoj zemlji ili međunarodnoj organizaciji samo kako bi obavili zadaće iz članka 10. stavka 1., članka 11. i članka 13.a i u skladu s poglavljem V. Uredbe (EU) 2018/1725.

8. Država članica koja pruža pomoć, država članica državljanstva te, ako je primjenjivo, institucije i tijela Unije zadržavaju osobne podatke osobe kojoj se pruža pomoć samo u razdoblju koje je potrebno za obavljanje zadaća iz stavaka 1. i 2. Ni u kojem slučaju država članica koja pruža pomoć te institucije i tijela Unije ne smiju zadržati te osobne podatke dulje od 12 mjeseci, a država članica državljanstva ne smije ih zadržati dulje od 24 mjeseca od dana kad su prikupljeni. Kontaktni podaci koji se razmjenjuju u skladu s člankom 10. stavkom 4. i člankom 13.b stavkom 1. zadržavaju se samo dok osobe izvršavaju relevantnu funkciju.

Osobni podaci brišu se što prije nakon dovršetka zadaća iz stavka 1. ili 2. i najkasnije po isteku razdoblja zadržavanja iz prvog podstavka.

Članak 16.b

Pravni lijekovi

Države članice osiguravaju da građani bez predstavnitva na temelju nacionalnog prava imaju djelotvoran pravni lijek u slučaju povrede njihovih prava na temelju ove Direktive.

* Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL L 295, 21.11.2018., str. 39., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

** Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti

podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1., ELI:
<http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).”;

(10) u članku 19. dodaje se stavak 3.:

„3. Najranije [osam godina nakon roka za prenošenje Direktive o izmjenama] Komisija provodi evaluaciju ove Direktive i podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o njezinim glavnim nalazima.

Države članice dostavljaju Komisiji informacije potrebne za izradu tog izvješća.”;

(11) prilozi I. i II. brišu se.

Članak 2.

Članak 5. stavak 3. Direktive (EU) 2019/997 zamjenjuje se sljedećim:

„3. Ako podnositelji zahtjeva ne mogu državi članici koja pruža pomoć platiti primjenjive pristojbe pri podnošenju svojeg zahtjeva, primjenjuju se članak 14. stavci 2. i 3. te članak 15. Direktive (EU) 2015/637.”.

Članak 3.

1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom najkasnije [dvije godine nakon stupanja na snagu]. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.

Kad države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje pri njihovoj službenoj objavi. Države članice određuju načine tog upućivanja.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 4.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 5.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu,

Za Vijeće
Predsjednik

ZAKONODAVNI FINANCIJSKI IZVJEŠTAJ

1. OKVIR PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

1.1. Naslov prijedloga/inicijative

1.2. Predmetna područja politike

1.3. Prijedlog/inicijativa odnosi se na:

1.4. Ciljevi

1.4.1. Opći ciljevi

1.4.2. Specifični ciljevi

1.4.3. Očekivani rezultati i učinak

1.4.4. Pokazatelji uspješnosti

1.5. Osnova prijedloga/inicijative

1.5.1. Zahtjevi koje treba ispuniti u kratkoročnom ili dugoročnom razdoblju, uključujući detaljan vremenski plan provedbe inicijative

1.5.2. Dodana vrijednost sudjelovanja Unije (može proizlaziti iz različitih čimbenika, npr. prednosti koordinacije, pravne sigurnosti, veće djelotvornosti ili komplementarnosti). Za potrebe ove točke „dodana vrijednost sudjelovanja Unije” je vrijednost koja proizlazi iz intervencije Unije i koja predstavlja dodatnu vrijednost u odnosu na vrijednost koju bi države članice inače ostvarile same.

1.5.3. Pouke iz prijašnjih sličnih iskustava

1.5.4. Usklađenost s višegodišnjim financijskim okvirom i moguće sinergije s drugim prikladnim instrumentima

1.5.5. Ocjena različitih dostupnih mogućnosti financiranja, uključujući mogućnost preraspodjele

1.6. Trajanje i financijski učinak prijedloga/inicijative

1.7. Planirani načini izvršenja proračuna

2. MJERE UPRAVLJANJA

2.1. Pravila praćenja i izvješćivanja

2.2. Sustavi upravljanja i kontrole

2.2.1. Obrazloženje načina upravljanja, mehanizama provedbe financiranja, načina plaćanja i predložene strategije kontrole

2.2.2. Informacije o utvrđenim rizicima i uspostavljenim sustavima unutarnje kontrole za ublažavanje rizika

2.2.3. Procjena i obrazloženje troškovne učinkovitosti kontrola (omjer troškova kontrole i vrijednosti sredstava kojima se upravlja) i procjena očekivane razine rizika od pogreške (pri plaćanju i pri zaključenju)

2.3. Mjere za sprečavanje prijevara i nepravilnosti

3. PROCIJENJENI FINANCIJSKI UČINAK PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

- 3.1. Naslovi višegodišnjeg financijskog okvira i proračunske linije rashoda na koje prijedlog/inicijativa ima učinak**
- 3.2. Procijenjeni financijski učinak prijedloga na odobrena sredstva**
 - 3.2.1. Sažetak procijenjenog učinka na odobrena sredstva za poslovanje*
 - 3.2.2. Procijenjeni rezultati financirani odobrenim sredstvima za poslovanje*
 - 3.2.3. Sažetak procijenjenog učinka na administrativna odobrena sredstva*
 - 3.2.3.1. Procijenjene potrebe u pogledu ljudskih resursa*
 - 3.2.4. Usklađenost s aktualnim višegodišnjim financijskim okvirom*
 - 3.2.5. Doprinos trećih strana*
- 3.3. Procijenjeni učinak na prihode**

1. OKVIR PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

1.1. Naslov prijedloga/inicijative

Prijedlog Direktive Vijeća o izmjeni Direktive (EU) 2015/637 o mjerama koordinacije i suradnje za olakšavanje pružanja konzularne zaštite građanima Unije bez predstavnništva u trećim zemljama i Direktive (EU) 2019/997 o uspostavljanju privremene putne isprave EU-a

1.2. Predmetna područja politike

Konzularna zaštita

1.3. Prijedlog/inicijativa odnosi se na:

- novo djelovanje
- novo djelovanje nakon pilot-projekta/pripremnog djelovanja³⁸
- produženje postojećeg djelovanja
- spajanje ili preusmjeravanje jednog ili više djelovanja u drugo/novo djelovanje

1.4. Ciljevi

1.4.1. Opći cilj

Glavni opći cilj političke inicijative jest poboljšati ostvarivanje prava na konzularnu zaštitu.

1.4.2. Specifični ciljevi

Specifični cilj br. 1

Povećanje pravne sigurnosti za građane Unije u smislu područja primjene prava na konzularnu zaštitu.

Specifični cilj br. 2

Osiguranje jasnih uloga te mehanizama koordinacije i suradnje među državama članicama i delegacijama Unije, među ostalim za vrijeme kriza.

Specifični cilj br. 3

Poboljšanje dostavljanja informacija i komunikacije s građanima Unije bez predstavnništva.

Specifični cilj br. 4

Povećanje učinkovitosti i primjene postupaka financijske naknade.

1.4.3. Očekivani rezultati i učinak

Navesti očekivane učinke prijedloga/inicijative na ciljane korisnike/skupine.

Očekuje se da će se učincima ovog prijedloga okvir konzularne zaštite prilagoditi sadašnjim i budućim izazovima te da će stoga učinak biti pozitivan u odnosu na trenutačnu situaciju. Pojašnjenjem definicije „građanina bez predstavnništva” povećat će se pravna sigurnost, što će dovesti do djelotvornije konzularne pomoći građanima

38 Kako je navedeno u članku 58. stavku 2. točkama (a) ili (b) Financijske uredbe.

Unije. Očekuje se da će ojačana potporna uloga delegacija Unije te jasnija raspodjela zadaća među državama članicama i delegacijama Unije na sastancima o suradnji na lokalnoj razini dovesti do veće pravne sigurnosti i djelotvornosti pravila Direktive koja su primjenjiva na krizne i druge situacije. Učinkovitija i neometana koordinacija značila bi bolju pomoć građanima Unije, posebice u kriznim situacijama, u kojima bi se na najbolji način iskoristili svi resursi Unije dodijeljeni za tu zadaću. Osim toga, postići će se djelotvornija i dosljednija komunikacija s građanima Unije o konzularnim pitanjima zahvaljujući ojačanoj suradnji između konzularnih mreža država članica i Unije. Više registracija građana u inozemstvu omogućit će državama članicama da im lakše pomognu.

Naposljetku, pojednostavnjenjem i smanjenjem trenutnog administrativnog opterećenja za državu članicu koja pruža pomoć i državu članicu državljanstva povećat će se korisnost postupaka financijske naknade. Osim toga, proširenjem mehanizma nadoknade na delegacije Unije uklonit će se nedostatak koji ih u praksi sprečava da podupru države članice u pružanju potpore građanima Unije.

Sveobuhvatniji pregled posljedica inicijative dostupan je u procjeni učinka priloženoj prijedlogu.

1.4.4. *Pokazatelji uspješnosti*

Navesti pokazatelje za praćenje napretka i postignuća

Specifični cilj br. 1

- Broj građana Unije kojima je pružena pomoć.
- Broj zaprimljenih pritužbi i sudskih predmeta koje su građani Unije bez predstavnštva pokrenuli u vezi s kršenjem prava na konzularnu zaštitu.

Specifični cilj br. 2

- Broj organiziranih vježbi u okviru konzularne suradnje na lokalnoj razini.
- Broj i vrsta zahtjeva tijela država članica za potporu upućenih delegacijama Unije.

Specifični cilj br. 3

- Razina informiranosti građana Unije o pravu na konzularnu zaštitu.
- Broj građana koji registriraju da žive u inozemstvu ili putuju u inozemstvo.
- Broj informativnih kampanja i drugih mjera koje imaju sličan cilj organiziranih na nacionalnoj razini.

Specifični cilj br. 4

- Broj podnesenih i zaprimljenih zahtjeva za naknadu.
- Prosječno vrijeme od podnošenja zahtjeva do isplate.
- Broj predmeta u kojima nije izvršena isplata.

1.5. **Osnova prijedloga/inicijative**

1.5.1. *Zahtjevi koje treba ispuniti u kratkoročnom ili dugoročnom razdoblju, uključujući detaljan vremenski plan provedbe inicijative*

Privremeni raspored provedbe može se prikazati kako slijedi:

2024.: stupanje Direktive na snagu.

2026.: prenošenje i primjena u državama članicama.

- 1.5.2. *Dodana vrijednost sudjelovanja Unije (može proizlaziti iz različitih čimbenika, npr. prednosti koordinacije, pravne sigurnosti, veće djelotvornosti ili komplementarnosti). Za potrebe ove točke „dodana vrijednost sudjelovanja Unije” je vrijednost koja proizlazi iz intervencije Unije i koja predstavlja dodatnu vrijednost u odnosu na vrijednost koju bi države članice inače ostvarile same.*

Kako je već navedeno u procjeni učinka priloženoj prijedlogu Komisije o Direktivi (EU) 2015/637³⁹, osiguranje zajedničkih standarda Unije, zaštitnih mjera i jasnih postupaka za suradnju i koordinaciju povezanu s građanima bez predstavništva na bolji se način može ostvariti na razini Unije. Obrazloženja supsidijarnosti iz te procjene učinka i dalje su primjenjiva. Pravo na konzularnu zaštitu i dalje je prekogranično pitanje i sastavni dio građanstva Unije te zahtijeva suradnju i koordinaciju na razini Unije.

Komisija od isteka roka za prenošenje Direktive (EU) 2015/637 u 2018. pomno prati njezinu provedbu i zaključila je da je potrebno dodatno djelovanje na razini Unije. Bez pravodobnog i djelotvornog djelovanja na razini Unije, problemi i uzroci navedeni u procjeni učinka priloženoj ovom prijedlogu nastavili bi onemogućavati djelotvorno ostvarenje prava na konzularnu zaštitu.

Bez djelovanja na razini Unije djelotvornost prava građana Unije povezanih s konzularnom zaštitom i dalje bi bila izložena riziku te bi dodana vrijednost delegacija Unije u tom kontekstu ostala neiskorištena.

Konkretnije, poticanje suradnje za potporu građanima Unije kojima je potrebna pomoć u inozemstvu može se postići samo koordiniranim intervencijom Unije. Unija, a posebice ESVD i Komisija (Glavna uprava za europsku civilnu zaštitu i europske operacije humanitarne pomoći, GU ECHO) u dobrom su položaju da preuzmu tu koordinacijsku ulogu na način na koji to ne mogu postići države članice koje djeluju na vlastitu inicijativu.

- 1.5.3. *Pouke iz prijašnjih sličnih iskustava*

Komisija je 2. rujna 2022. objavila izvješće o provedbi i primjeni Direktive (EU) 2015/637.

Izvješće je pokazalo da je Direktivom (EU) 2015/637 uglavnom djelotvorno ostvaren cilj da se građanima Unije olakša ostvarivanje njihovih prava povezanih s konzularnom zaštitom u trećim zemljama u kojima država članica čiji su državljani nema predstavništvo.

Međutim, u izvješću je navedeno da su broj i razmjer kriza koje rezultiraju zahtjevima za konzularnu zaštitu sve veći. Pandemija bolesti COVID-19 (dosad neviđenih razmjera i složenosti), kriza u Afganistanu, agresivni rat Rusije protiv Ukrajine, sukob u Sudanu, repatrijacije iz Izraela i Gaze te druge slične krize pružile su kontekst za utvrđivanje nedostataka i promišljanje o tome kako ojačati pravo građana Unije na konzularnu zaštitu.

39 [SEC\(2011\) 1556 final](#).

U izvješću je navedeno da ima prostora za pojašnjenje i pojednostavnjenje mjera kako bi se dodatno olakšalo pružanje konzularne zaštite građanima bez predstavništva, uključujući povećanje pravne sigurnosti u pogledu korisnika i osiguravanje takve zaštite bez obzira na to gdje se nalaze u svijetu. Osim toga, moglo bi se razmotriti unapređenje pružanja informacija i koordinacije komunikacije. Nadalje, za pripravnost za kriznu situaciju potrebna je bolja primjena mehanizama predviđanja, posebno s obzirom na ljudske žrtve kao posljedicu neuspješnog pružanja odgovarajuće konzularne zaštite. Nadalje, službena uloga delegacija Unije i njihova koordinacija i suradnja s državama članicama mogli bi bolje odražavati stvarnost njihova rada na terenu, čime bi se pružila veća pravna sigurnost.

1.5.4. *Usklađenost s višegodišnjim financijskim okvirom i moguće sinergije s drugim prikladnim instrumentima*

Ovaj je prijedlog u skladu s Mehanizmom Unije za civilnu zaštitu uspostavljenim Odlukom br. 1313/2013/EU.

1.5.5. *Ocjena različitih dostupnih mogućnosti financiranja, uključujući mogućnost preraspodjele*

Potrebni troškovi financirat će se postojećim proračunskim sredstvima.

1.6. Trajanje i financijski učinak prijedloga/inicijative

Ograničeno trajanje

- na snazi od [DD/MM]GGGG do [DD/MM]GGGG
- financijski učinak od GGGG do GGGG za odobrena sredstva za preuzimanje obveza i od GGGG do GGGG za odobrena sredstva za plaćanje.

Neograničeno trajanje

- provedba s početnim razdobljem od 2024. do 2026.,
- nakon čega slijedi redovna provedba.

1.7. Planirani načini izvršenja proračuna

Izravno upravljanje koje provodi Komisija

- putem svojih službi, uključujući osoblje u delegacijama Unije
- putem izvršnih agencija

Podijeljeno upravljanje s državama članicama

Neizravno upravljanje povjerenjem zadaća izvršenja proračuna:

- trećim zemljama ili tijelima koja su one odredile
- međunarodnim organizacijama i njihovim agencijama (navesti)
- EIB-u i Europskom investicijskom fondu
- tijelima iz članaka 70. i 71. Financijske uredbe
- tijelima javnog prava
- tijelima uređenima privatnim pravom koja pružaju javne usluge, u mjeri u kojoj su im dana odgovarajuća financijska jamstva
- tijelima uređenima privatnim pravom države članice kojima je povjerena provedba javno-privatnog partnerstva i kojima su dana odgovarajuća financijska jamstva
- tijelima ili osobama kojima je povjerena provedba određenih djelovanja u području ZVSP-a u skladu s glavom V. UEU-a i koje su navedene u odgovarajućem temeljnom aktu.
- *Ako je navedeno više načina upravljanja, potrebno je pojasniti u odjeljku „Napomene”.*

Napomene

--

2. MJERE UPRAVLJANJA

2.1. Pravila praćenja i izvješćivanja

Navesti učestalost i uvjete.

Direktiva će se evaluirati osam godina nakon isteka roka za njezino prenošenje. Komisija će o nalazima izvijestiti Europski parlament i Vijeće.

2.2. Sustavi upravljanja i kontrole

2.2.1. Obrazloženje načina upravljanja, mehanizama provedbe financiranja, načina plaćanja i predložene strategije kontrole

Ovim se prijedlogom ne mijenjaju način upravljanja, mehanizmi provedbe financiranja, načini plaćanja ili strategija kontrole koji su već uspostavljeni i koje primjenjuje Komisija.

2.2.2. Informacije o utvrđenim rizicima i uspostavljenim sustavima unutarnje kontrole za ublažavanje rizika

Ovaj zakonodavni financijski izvještaj odnosi se na rashode za osoblje. Za tu vrstu rashoda primjenjuju se standardni rizici i sustavi kontrole.

2.2.3. Procjena i obrazloženje troškovne učinkovitosti kontrola (omjer troškova kontrole i vrijednosti sredstava kojima se upravlja) i procjena očekivane razine rizika od pogreške (pri plaćanju i pri zaključenju)

Ova inicijativa ne utječe na troškovnu učinkovitost postojećih kontrola Komisije.

2.3. Mjere za sprečavanje prijevara i nepravilnosti

Navesti postojeće ili predviđene mjere za sprečavanje i zaštitu, npr. iz strategije za borbu protiv prijevara.

Ovaj zakonodavni financijski izvještaj odnosi se na rashode za osoblje. Za tu vrstu rashoda primjenjuju se standardna pravila.

3. PROCIJENJENI FINANCIJSKI UČINAK PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

3.1. Naslovi višegodišnjeg financijskog okvira i proračunske linije rashoda na koje prijedlog/inicijativa ima učinak

- Postojeće proračunske linije

Prema redoslijedu naslova višegodišnjeg financijskog okvira i proračunskih linija.

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	Proračunska linija	Vrsta rashoda	Doprinos			
	Broj	dif./nedif. ⁴⁰	zemalja EFTA-e ⁴¹	zemalja kandidatkinja i potencijalni kandidata ⁴²	ostalih trećih zemalja	drugi namjenski prihodi
	[XX YY YY YY]	dif./nedif	DA/NE	DA/NE	DA/NE	DA/NE

- Zatražene nove proračunske linije

Prema redoslijedu naslova višegodišnjeg financijskog okvira i proračunskih linija.

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	Proračunska linija	Vrsta rashoda	Doprinos			
	Broj	dif./nedif.	zemalja EFTA-e	zemalja kandidatkinja i potencijalni kandidata	ostalih trećih zemalja	drugi namjenski prihodi
	[XX YY YY YY]		DA/NE	DA/NE	DA/NE	DA/NE

40 Dif. = diferencirana odobrena sredstva; nedif. = nediferencirana odobrena sredstva.

41 EFTA: Europsko udruženje slobodne trgovine.

42 Zemlje kandidatkinje i, ako je primjenjivo, potencijalni kandidati sa zapadnog Balkana.

3.2. Procijenjeni financijski učinak prijedloga na odobrena sredstva

3.2.1. Sažetak procijenjenog učinka na odobrena sredstva za poslovanje

- Za prijedlog/inicijativu nisu potrebna odobrena sredstva za poslovanje.
- Za prijedlog/inicijativu potrebna su sljedeća odobrena sredstva za poslovanje:

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	Broj	
---	-------------	--

Glavna uprava: <.....>			Godina N ⁴³	Godina N+1	Godina N+2	Godina N+3	Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja učinka (vidjeti točku 1.6.)			UKUPNO
○ Odobrena sredstva za poslovanje										
Proračunska linija ⁴⁴	Obveze	(1a)								
	Plaćanja	(2a)								
Proračunska linija	Obveze	(1b)								
	Plaćanja	(2b)								
Administrativna odobrena sredstva koja se financiraju iz omotnice za posebne programe ⁴⁵										
Proračunska linija		(3)								
UKUPNA odobrena sredstva za Glavnu upravu <.....>	Obveze	=1a + 1 b + 3								
	Plaćanja	=2a + 2 b								

⁴³ Godina N je godina početka provedbe prijedloga/inicijative. Umjesto „N” upisati predviđenu prvu godinu provedbe (na primjer: 2021.). Isto vrijedi i za ostale godine.

⁴⁴ Prema službenoj proračunskoj nomenklaturi.

⁴⁵ Tehnička i/ili administrativna pomoć i rashodi za potporu provedbi programa i/ili djelovanja EU-a (prijašnje linije „BA”), neizravno istraživanje, izravno istraživanje.

		+3								
--	--	----	--	--	--	--	--	--	--	--

○ UKUPNA odobrena sredstva za poslovanje	Obveze	(4)								
	Plaćanja	(5)								
○ UKUPNA administrativna odobrena sredstva koja se financiraju iz omotnice za posebne programe		(6)								
UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA <...> višegodišnjeg financijskog okvira	Obveze	=4+6								
	Plaćanja	=5+6								

Ako prijedlog/inicijativa utječe na više naslova za poslovanje, ponovite prethodni odjeljak:

○ UKUPNA odobrena sredstva za poslovanje (svi naslovi za poslovanje)	Obveze	(4)								
	Plaćanja	(5)								
UKUPNA administrativna odobrena sredstva koja se financiraju iz omotnice za posebne programe (svi naslovi za poslovanje)		(6)								
UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA 1.–6. višegodišnjeg financijskog okvira (referentni iznos)	Obveze	=4+6								
	Plaćanja	=5+6								

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	7	„Administrativni rashodi”
---	----------	---------------------------

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

		Godina 2026.	Godina 2027.	UKUPNO (unutar trenutačnog VFO-a ⁴⁶)
Glavna uprava: JUST				
○ Ljudski resursi		0,043	0,014	0,057
○ Ostali administrativni rashodi				
UKUPNO GU JUST	Odobrena sredstva	0,043	0,014	0,057
Glavna uprava: ESVD				
○ Ljudski resursi				
○ Ostali administrativni rashodi		0,038	0,038	0,076
UKUPNO ESVD	Odobrena sredstva	0,038	0,038	0,076
UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA 7. višegodišnjeg financijskog okvira	(ukupne obveze = ukupna plaćanja)	0,081	0,052	0,133

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

		2026.	2027.	UKUPNO
UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA 1. – 7.	Obveze	0,081	0,052	0,133
	Plaćanja	0,081	0,052	0,133

46 Buduće financijske posljedice ove inicijative za godine nakon 2027. ne dovode u pitanje VFO nakon 2027.

3.2.2. Procijenjeni rezultati financirani odobrenim sredstvima za poslovanje

Odobrena sredstva za preuzimanje obveza u milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

Navesti ciljeve i rezultate ↓	Vrsta ⁴⁷	Prosječni trošak	Godina N		Godina N+1		Godina N+2		Godina N+3		Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja učinka (vidjeti točku 1.6.)						UKUPNO			
			REZULTATI																	
			br.	Trošak	br.	Trošak	br.	Trošak	br.	Trošak	br.	Trošak	br.	Trošak	br.	Trošak	br.	Trošak	br.	Trošak
SPECIFIČNI CILJ br. 1 ⁴⁸ ...																				
– rezultat																				
– rezultat																				
– rezultat																				
Međuzbroj za specifični cilj br. 1																				
SPECIFIČNI CILJ br. 2...																				
– rezultat																				
Međuzbroj za specifični cilj br. 2																				
UKUPNO																				

47 Rezultati se odnose na proizvode i usluge koji se isporučuju (npr.: broj financiranih studentskih razmjena, kilometri izgrađenih prometnica itd.).

48 Kako je opisan u točki 1.4.2. „Specifični ciljevi...”

3.2.3. Sažetak procijenjenog učinka na administrativna odobrena sredstva

- Za prijedlog/inicijativu nisu potrebna administrativna odobrena sredstva.
- Za prijedlog/inicijativu potrebna su sljedeća administrativna odobrena sredstva:

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

	2026.	2027.	UKUPNO
--	-------	-------	--------

NASLOV 7. višegodišnjeg financijskog okvira			
Ljudski resursi	0,043	0,014	0,057
Ostali administrativni rashodi	0,038	0,038	0,076
Meduzbroj za NASLOV 7. višegodišnjeg financijskog okvira	0,081	0,052	0,133

Izvan NASLOVA 7.⁴⁹ višegodišnjeg financijskog okvira			
Ljudski resursi			
Ostali administrativni rashodi			
Meduzbroj izvan NASLOVA 7. višegodišnjeg financijskog okvira			

UKUPNO	0,081	0,052	0,133
---------------	--------------	--------------	--------------

Potrebna odobrena sredstva za ljudske resurse i ostale administrativne rashode pokrit će se odobrenim sredstvima glavne uprave koja su već dodijeljena za upravljanje djelovanjem i/ili su preraspodijeljena unutar glavne uprave te, prema potrebi, dodatnim sredstvima koja se mogu dodijeliti nadležnoj glavnoj upravi u okviru godišnjeg postupka dodjele sredstava uzimajući u obzir proračunska ograničenja.

⁴⁹ Tehnička i/ili administrativna pomoć i rashodi za potporu provedbi programa i/ili djelovanja EU-a (prijašnje linije „BA”), neizravno istraživanje, izravno istraživanje.

3.2.3.1. Procijenjene potrebe u pogledu ljudskih resursa

- Za prijedlog/inicijativu nisu potrebni ljudski resursi.
- Za prijedlog/inicijativu potrebni su sljedeći ljudski resursi:

*Procjenu navesti u ekvivalentima punog radnog vremena**

		2026.	2027.
20 01 02 01 (sjedište i predstavništva Komisije)		0,25	0,083
20 01 02 03 (delegacije)			
01 01 01 01 (neizravno istraživanje)			
01 01 01 11 (izravno istraživanje)			
Druge proračunske linije (navesti)			
20 02 01 (UO, UNS, UsO iz „globalne omotnice”)			
20 02 03 (UO, LO, UNS, UsO i MSD u delegacijama)			
XX 01 xx yy zz ⁵⁰	– u sjedištima		
	– u delegacijama		
01 01 01 02 (UO, UNS, UsO – neizravno istraživanje)			
01 01 01 12 (UO, UNS, UsO – izravno istraživanje)			
Druge proračunske linije (navesti)			
UKUPNO		0,25	0,083

* Administrativni rashodi iz Naslova 7. odnose se na jedan EPRV tri mjeseca prve godine provedbe i nakon toga mjesec dana godišnje za GU JUST. Stoga procijenjeni potrebni ljudski resursi iznose manje od 1 jedinice ekvivalenta punog radnog vremena.

Konzularna zaštita odnosi se na odgovarajuće područje politike ili glavu proračuna.

Potrebe za ljudskim resursima pokrit će se osobljem glavne uprave kojem je već povjereno upravljanje djelovanjem i/ili koje je preraspoređeno unutar glavne uprave te, prema potrebi, resursima koji se mogu dodijeliti nadležnoj glavnoj upravi u okviru godišnjeg postupka dodjele sredstava uzimajući u obzir proračunska ograničenja.

Opis zadaća:

Dužnosnici i privremeno osoblje	Prikupljanje i širenje informacija zaprimljenih od država članica na internetskim stranicama Komisije.
Vanjsko osoblje	

50 U okviru gornje granice za vanjsko osoblje iz odobrenih sredstava za poslovanje (prijašnje linije „BA”).

3.2.4. Usklađenost s aktualnim višegodišnjim financijskim okvirom

U prijedlogu/inicijativi:

- može se u potpunosti financirati preraspodjelom unutar relevantnog naslova višegodišnjeg financijskog okvira (VFO).
- zahtijeva upotrebu nedodijeljene razlike u okviru relevantnog naslova VFO-a i/ili upotrebu posebnih instrumenata kako su utvrđeni u Uredbi o VFO-u.
- zahtijeva reviziju VFO-a.

3.2.5. Doprinos trećih strana

U prijedlogu/inicijativi:

- ne predviđa se sudjelovanje trećih strana u sufinanciranju.
- predviđa se sudjelovanje trećih strana u sufinanciranju prema sljedećoj procjeni:

Odobrena sredstva u milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

	Godina N ¹	Godina N+1	Godina N+2	Godina N+3	Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja učinka (vidjeti točku 1.6.)			Ukupno
Navesti tijelo koje sudjeluje u financiranju								
UKUPNO sufinancirana odobrena sredstva								

1 Godina N je godina početka provedbe prijedloga/inicijative. Umjesto „N” upisati predviđenu prvu godinu provedbe (na primjer: 2021.). Isto vrijedi i za ostale godine.

3.3. Procijenjeni učinak na prihode

– Prijedlog/inicijativa nema financijski učinak na prihode.

– Prijedlog/inicijativa ima sljedeći financijski učinak:

– na vlastita sredstva

– na ostale prihode

– navesti jesu li prihodi namijenjeni proračunskim linijama rashoda

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

Proračunska prihoda:	linija	Odobrena sredstva dostupna za tekuću financijsku godinu	Učinak prijedloga/inicijative ²					
			Godina N	Godina N+1	Godina N+2	Godina N+3	Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja učinka (vidjeti točku 1.6.)	
Članak								

Za namjenske prihode navesti odgovarajuće proračunske linije rashoda.

--

Ostale napomene (npr. metoda/formula za izračun učinka na prihode ili druge informacije).

--

2 Kad je riječ o tradicionalnim vlastitim sredstvima (carine, pristojbe na šećer), navedeni iznosi moraju biti neto iznosi, to jest bruto iznosi nakon odbitka od 20 % na ime troškova naplate.